

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Navržený pořad 81. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Petra Fialy, Mariana Jurečky, Jana Farského a dalších na vydání zákona o státní pomoci při mimořádných opatřeních vyhlášených v souvislosti s epidemií koronaviru SARS CoV-2 (odškodňovací zákon) /sněmovní tisk 1039/ - první čtení
2. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Vojtěcha Pikala, Víta Rakušana, Marka Výborného, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 536/ - první čtení
3. Návrh poslanců Jana Bauera, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 290/ - druhé čtení
4. Návrh poslanců Víta Kaňkovského, Václava Klause, Pavly Golasowské, Mariana Jurečky, Pavla Bělobrádka, Stanislava Juránka, Ondřeje Benešika, Jana Čížinského, Marka Výborného, Jana Bartoška a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 896/ - druhé čtení

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 81. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 28. ledna 2021

Obsah:

Strana:

28. ledna 2021

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 1498).

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	6
Řeč poslance Mariana Jurečky	7
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	10
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	13

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	17
Řeč poslance Radima Fialy	20

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	22
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka	22

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	24
Řeč poslance Vlastimila Válka	26
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	28

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Mariana Jurečky	30
Řeč poslance Ondřeje Benešika	33
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	35
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka	42

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	42
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	45
Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
Řeč poslance Ondřeje Benešika	47
Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.	
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	49
Řeč poslance Mariana Jurečky	51
Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
Závěrečná řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

28. ledna 2021

Přítomno: 101 poslanců

(Schůze zahájena v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 81. schůzi Poslanecké sněmovny, všechny vás tu vítám.

Aby byla zaznamenána vaše účast, tak jsem vás právě odhlásil a poprosím vás o přihlášení svými kartami.

Dnes máme 28. ledna a narozeniny slaví náš kolega Přemysl Mališ. Jestli je tady, tak všechno nejlepší. Nevidím ho v sále, nebo vidím? (Potlesk.)

Schůzi jsem svolal podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu na základě žádosti 40 poslanců. Pozvánka byla rozeslána v pátek 22. ledna tohoto roku elektronickou poštou.

V úvodu bychom přistoupili k určení dvou ověřovatelů. Navrhuji, abychom určili poslankyni Markétu Pekarovou Adamovou a poslance Františka Kopřivu. Ptám se, zda má někdo jiný návrh. Nikoho nevidím. Přivolám kolegy z předsálí. – A už je tady oslavenec.

S náhradní kartou číslo 10 hlasuje pan poslanec Kolářik. (Odmilka.)

Omlouvám se, měl jsem tu nějaké přihlášky s přednostním právem.

Nikdo se nehlásí s jiným návrhem na ověřovatele, zahajují tedy hlasování. Kdo je pro, abychom zvolili paní poslankyni Markétu Pekarovou Adamovou a pana poslance Františka Kopřivu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno je 82 poslanců, pro 78, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 81. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Markétu Pekarovou Adamovou a Františka Kopřivu.

Připomínám, že poslanci, kteří nejsou přítomni ani nejsou omluveni písemně, se považují za omluvené na základě dohody předsedů poslaneckých klubů.

S náhradní kartou číslo 17 hlasují já, poslanec Vondráček.

Ze členů vlády se omlouvají paní ministryně Marie Benešová – pracovní důvody, Lubomír Metnar – zdravotní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody.

A nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 81. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu, rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad. V tuto chvíli mám několik přihlášek s přednostním právem. Jako prvního poprosím, aby se slova ujal pan místopředseda Vojtěch Pikal. Připraví se pan předseda Jurečka.

Všechny vás poprosím o klid, prosím, zaujměte svá místa a umožněte vystoupení pana místopředsedy!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane předsedo, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, možná jste překvapeni, že vystupuji jako první. Já jsem také překvapen. Přihlásil jsem se včera někdy odpoledne. Předpokládal jsem, že už tady budou naštosováni jiní s přednostními právy, ale nestalo se tak, takže té možnosti využiji. Ostatně již začaly volby.

Dnes máme na pořadu, pokud ho schválíme, čtyři body a já bych chtěl sdělit stanovisko svoje a případně stanovisko našeho poslaneckého klubu k těmto bodům a podpořit schválení programu této mimořádné schůze.

Osobně jsem se přihlásil k tomu, abych primárně hovořil o bodu, který je na pozvánce uveden jako druhý. Jedná se o sněmovní tisk 536, což je korespondenční hlasování ze zahraničí. Tento návrh jsme původně spolupředložili s TOP 09 jako sněmovní tisk 217 již v polovině roku 2018. Sněmovnou byl vrácen k přepracování, takže jsme ho přepracovali, předložili jsme ho opět v polovině roku 2019, kdy byl také zaslán vládě. Vláda k tomuto návrhu vydala negativní stanovisko. Jako jeden ze zásadních důvodů tohoto negativního stanoviska kromě nějakých technických detailů bylo uvedeno, že tento návrh je součástí vládního prohlášení a že vláda korespondenční volbu předloží jako součást volebního kodexu. Toto stanovisko jsme samozřejmě vnímali jako relevantní, nicméně vláda dodnes tento návrh volebního kodexu, který obsahuje i spoustu dalších užitečných nástrojů pro to, aby volby u nás probíhaly lépe a byly přístupnější občanům, například si mohli vyřídít voličský průkaz kdekoli, dodnes nepředložila, což nás mrzí. Takže proto podporuji projednání tohoto tisku tak, abychom mohli zavést alespoň korespondenční volbu v zahraničí. Protože vláda se ve svém zamítavém stanovisku přihlásila k tomu, že tento způsob volby a tento volební kodex bude předložen již tak, aby mohl být účinný ve volbách, které nastanou tento rok. Takže aby se mohlo naplnit alespoň toto, takže prosím, podpořte projednání tohoto tisku. Chceme naplnit programové prohlášení vlády v opozici, nebraňte nám v tom.

My jsme vlastně na potřebnost korespondenčního hlasování upozorňovali také v době, kdy se konaly krajské volby, kdy jsme navrhovali, aby korespondenční volba byla použita jako možnost pro omezení pohybu a omezení nutnosti kontaktu v době pandemie. Na ten volební kodex čekáme od konce roku 2019, kdy byl předložen z Legislativní rady a čeká na zařazení na vládu. Korespondenční hlasování funguje v 21 zemích Evropské unie včetně Slovenska, kde s ním mají dlouhodobou funkční zkušenost. Hlasují tak asi dvě procenta voličů. Slováci mají zhruba stejně velkou diasporu v zahraničí, tzn. své občany žijící v zahraničí a pracující tam nějakou delší dobu, jako my. Takže si myslím, že to je vhodné srovnání.

Občané žijící v zahraničí zasejí do České republiky desítky miliard korun ročně, například v roce 2019 to bylo 89 miliard, a mají o toto korespondenční hlasování zájem, neboť vznikla řada iniciativ na jejich podporu. Proto si myslím, že by měli dostat možnost naplňovat aspoň toto svoje základní občanské a politické právo a účastnit se hlasování korespondenční cestou, zvláště ti, kterých se týká ta nutnost, kteří ve své zemi nemají české zastupitelství nebo musí cestovat stovky a tisíce kilometrů, aby se k němu dostali. Čili to je ten druhý tisk.

Co se týká dalších tisků, které jsou zařazeny na dnešní pořad schůze, tak jako první je zde zařazen sněmovní tisk 1039 – odškodňovací zákon. Je to návrh zákona na vydání zákona o státní pomoci při mimořádných opatřeních vyhlášených v souvislosti epidemií koronaviru a navrhuje kompenzaci 100 % fixních nákladů při zákazu činnosti a 50 % fixních nákladů při omezení činnosti z důvodu epidemiologických opatření. Návrh by byl

jistě transparentnější a plošnější než dlouhá řada vládních programů a pro podnikatele by znamenal jasnou a předvídatelnou pomoc. Bohužel neřeší podniky nepřímo zasažené skrz dodavatelské řetězce a propad poptávky, přesto by tento druh pomoci podnikatelům pomohl více než stávající opatření. Takže my podporujeme propuštění tohoto návrhu případně do druhého čtení, kde se o něm můžeme podrobněji pobavit.

Jako další je zařazen již ve druhém čtení sněmovní tisk 219, což je rozšíření možnosti odebrat dávky v hmotné nouzi. Toto je novela z dílny ODS a byla původně prezentována jako zavedení pravidla třikrát a dost, tedy zaváděla postih těch příjemců dávek, kteří jsou odsouzeni za trestný čin nebo se opakovaně dopouštějí různých přestupků. Novelu jsme od počátku kritizovali. Postih formou odejmutí dávky hrozil už třeba za zanedbání školní docházky, a to v době, kdy byla zaváděna distanční výuka, která byla právě pro rodiny z ohrožených lokalit často těžko dostupná. Pro tyto rodiny by to mohlo být likvidační. Skutečný problém nastal po projednání návrhu na výboru pro sociální problematiku a návrhu zcela asociálního komplexního pozměňovacího návrhu. Jeho hlavním obsahem je zavedení exekuce dávek a uložené pokuty za přestupky.

Dávky hmotné nouze, o kterých je tu řeč, jsou peníze pro rodiny, které jsou na dně a v těch největších problémech, často v exekucích. Dávka v hmotné nouzi je jediným příjmem, který jim zůstane. Jde o peníze, z nichž kromě jídla, drogerie či oděvů lidé hradí i bydlení. A pokud nedosáhnou na doplatek na bydlení kvůli vyhlášení takzvaných bezdoplatkových zón. Je to minimum, které potřebují pro samotné přežití. A tento klíčový princip, že toto minimum je potřeba lidem ponechat, a to v zájmu celé společnosti, novela mění. Návrh obchází pravidla pro exekuce a nadto se týká pouze pachatelů některých přestupků, nikoliv všech, aniž by tento výběr byl nějak odůvodněn jejich závažností.

A nakonec je zde návrh, jako poslední bod zařazený na tuto schůzi, sněmovní tisk 896, který se týká dávek pro zdravotně postižené. Návrh řeší prodloužení platnosti průkazu osob se zdravotním postižením, kterým byl přiznán průkaz s trvalou platností, ale skončila platnost průkazu jako veřejné listiny. V současné době musí lidé žádat o opětovné posouzení zdravotního stavu. Proces tedy musí projít obvyklým kolečkem přes přetížené posudkové lékaře. Průkaz přitom již jednou přiznán byl, navíc s trvalou platností. Opakovaně se přitom ve Sněmovně a ve výboru pro sociální politiku řeší stav lékařské posudkové služby, její přetížení a nedostatek lékařů. Považujeme proto tento návrh, který jim naopak ulehčí a budou se díky němu moct věnovat opravdu potřebným případům a lidem, kteří měsíce čekají na rozhodnutí, za užitečný. Jde o administrativní ulehčení přetíženého systému, a návrh tedy podporujeme.

Abych to shrnul, podporujeme projednání tří ze čtyř těch bodů. Takže bych chtěl vyzvat vás, kteří si tam také jistě najdete svůj bod, abyste podpořili návrh této schůze. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane místopředsedo. Další s přednostním právem, pan předseda Jurečka, poté se připraví pan místopředseda Sněmovny Petr Fiala. Připomínám, jen přednostní práva, nejsme v rozpravě, není možné se hlásit k faktickým poznámkám.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobré dopoledne. Vážený pane předsedo, tři členové vlády, kolegyně kolegové, já vás tady vítám na této mimořádné schůzi v jejím

úvodu. Musím říct, že jsem rád, že přišli alespoň tito členové vlády, že tady je pan vicepremiér Havlíček, že tady je pan ministr kultury Zaorálek, protože jeden z bodů se bude velmi týkat otázky pomoci podnikatelům zasažených covidem. A myslím si, že je důležité, aby tady páni ministři se k této záležitosti také postavili čelem, vyjádřili. A pak tady také máme bod, který se velmi týká i gesce pana ministra zahraničí Tomáše Petříčka, takže jsem rád, že tady je i on, protože si myslím, že korespondenční volba je velmi důležitý bod, který má co do činění s agendou Ministerstva zahraničí. A pokud se nepletu, tak si myslím, že to je i věc, kterou sociální demokraté také chtěli a chtějí. A dokonce i celá vláda, pokud se nepletu, ústy pana premiéra říkala, že korespondenční volbu podporuje a chce.

Nicméně teď k tomu programu schůze. My jsme ten program koncipovali velmi střídavě, řekli jsme si, vybereme velmi důležité a podstatné body, které opravdu teď jsou aktuální a mohly by především pomoci lidem v době covidu. Proto jako hlavní bod je tady předložen ten odškodňovací zákon. Odškodňovací zákon, který by jasně stanovil pravidla předvídatelná a čitelná pro podnikatelský sektor, nejenom v této době pandemie, ale i v budoucnu. Chápu, že krizový zákon a jeho způsoby možných kompenzací byl koncipován na základě jiných historických zkušeností, byly tam především promítnuty povodně. Teď jsme v jiné situaci. Ale myslím si, že není možné, aby tady Česká republika fungovala ve stavu, že tady žádný čitelný předvídatelný mechanismus není, kdy se ty podpory stanovují ad hoc, často podle toho, kdo ze kterého sektoru je více slyšet a vidět, a podle toho se to stanovuje a vůbec se nehledí, jestli v tom sektoru ten dotyčný podnikatelský subjekt má rozsah činnosti a služeb takový či onaký, zdali má splacené své závazky, jaké má odpisy. Prostě dá se paušální platba, tady máte na sedačky, tady máte na lůžka. Ano, některým to třeba kompenzuje tu situaci, některým to tu situaci kompenzuje, ale většině z nich naprosto nedostatečně. A proto je tady skupina poslanců, která tento návrh předkládá.

Byl bych rád, aby na něj vláda zodpovědně reagovala, obzvláště když tady v systému eKLEP vláda připravuje novelu krizového zákona, kdy vlastně celou tu stávající pasáž, která se týká nějaké možnosti formy kompenzace vůči zasaženým subjektům, vláda úplně vydává. Takže tady máme stav, kdy za loňský rok několik set subjektů podalo žaloby na stát z důvodu značných ztrát, které byly způsobeny opatřeními vlády, a místo aby vláda řekla: chápeme to, podle současného znění krizového zákona ale toto odškodňování dělat nechceme, tak pojd'me najít nějaký jiný, objektivní, předvídatelný způsob, jak reagovat na to, když taková ta opatření se zavádějí a v budoucnu případně zavádět budou, ať ten podnikatel ví, že například při omezení svých tržeb o 50 % bude mít nárok na takovou a takovou částku. Máme tady účetnictví, máme tady elektronickou evidenci tržeb, nástroje, ze kterých lze jasně vytáhnout to, jak ten podnikatel v minulosti fungoval, a na základě i těchto dat ho rozumně, solidárně kompenzovat a podpořit. Takže bych vítal to, kdyby vláda v takové situaci řekla: dobře, my to tady rušíme v krizovém zákonu, ale uděláme jiný zákon, kdy tyto věci nastavíme tak, aby tady bylo férové prostředí i pro tyto situace.

Byl bych rád, kdyby se tady někdo z členů vlády vyjádřil, pokud tady koaliční většina bude chtít odmítnout program dnešní mimořádné schůze, tak aby někdo z vlády také vystoupil a řekl proč. Vždycky jsem to bral tak, že půda Parlamentu a Sněmovny má být o soubojích argumentů a faktů, nikoliv o tom, že tady někdo má většinu, kterou může takovou diskusi smést ze stolu a vůbec ji nepřipustit, což se s vysokou pravděpodobností asi dnes stane, pokud ten program mimořádné schůze nebude schválen.

Ke korespondenční volbě se vyjádřím pouze okrajově. Jsem ale přesvědčen, že je nefér, jestliže tady máme desetitisíce až statisíce lidí, kteří jsou občany České republiky a jsou v zahraničí z důvodu studijních pobytů, z důvodu pracovních pobytů, nejsou to lidé, kteří by desítky let nežili v České republice, jsou to lidé, kteří třeba na půl roku, na rok musí být v nějaké části světa, kde dojet například na ambasádu do volební místnosti znamená jeden dva dny cestování a několik set kilometrů k tomu, a mně přijde logické, abychom v 21. století těmto lidem, našim spoluobčanům, našim dětem, které jsou v zahraničí, takovouto možnost umožnili. Pokud se nepletu, tak i pan premiér říká, že takovouto myšlenku podporuje a že bude chtít, aby se tato věc prosadila ještě v tomto volebním období.

A pak se pozastavím déle u materiálu, který zpracoval kolega Vít Kaňkovský, poslanec, který reaguje na situaci, která je obzvláště naléhavá v této době covidu, v době, kdy některé úřady mají velmi omezenou dostupnost, lidé tam pracují na home office, ti úředníci jsou tam často z padesáti procent, nebo jsou někteří z nich v karanténě a podobně, ale má to smysl nejenom v době covidové, ale i mimo ni. A tato novela zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením velmi zjednodušuje situaci těchto lidí, kteří potřebují vydávání zdravotního průkazu, kdy jim končí ta platnost toho průkazu a oni jsou dost často v situaci, kdy mají takovou anamnézu, kdy je zřejmé, že nemůže dojít ke zlepšení zdravotního stavu. Jsou to stavy, kdy tyto lidé mají výrazné zrakové a sluchové postižení nebo kombinace těchto postižení, nebo jsou to stavy, kdy chybí části končetin a kdy je zřejmé, že prostě nemůže dojít ke zlepšení toho stavu. A my v současné legislativě tyto lidi ženeme k tomu posudkovému lékaři, který nemůže dát jiné než kladné stanovisko, ale přesto ti lidé naprosto nesmyslně, nelogicky se dostávají do stavu, kdy tam na tu prohlídku musí, kdy tím zabíjí čas a kdy v této době covidu, kdy je tady nedostatečná kapacita, ta je dlouhodobě u těch posudkových lékařů, kdy jsou tady omezené dostupné ordinace a úřady, tak my ty lidi tam ženeme. Často se jim stává, že klidně dva, tři i čtyři měsíce ten průkaz nemají, komplikuje jim to výrazně jejich fungování v životě z hlediska parkování, z hlediska cestování, z hlediska nároku na to koupit třeba auto pro osobu, kterou v rodině mají s takovýmto hendikepem. Proto nám přijde naprosto jednoduché, banální a logické udělat drobnou legislativní úpravu, která už tady leží tři čtvrtě roku, a říct: umožňme těmhle lidem, aby se tento jejich postup, kdy musí k tomu lékaři, nemusel takto odehrávat, ale u těchto stavů to prodloužení proběhlo automaticky. Myslím si, že takováto věc je logická, navíc by to nestálo žádné finanční náklady státního rozpočtu, ba naopak by došlo k drobné úspoře nákladů ve výdajích státu, k rozvolnění kapacit posudkových lékařů pro jiné činnosti, které potřebujeme, a víme, že tam ti posudkoví lékaři nestihají, že jich je nedostatek.

Takže já na vás prosím apeluji, abyste zvážili dát prostor k projednání těchto tisků. Jsou to zákony v prvním a druhém čtení, aby tady koalice zbabělá tím, že z pozice síly odmítne program této schůze, ale ukáže, že má na sílu argumentů, případně čísel, a pojdme rozhodnout o těch věcech v demokratickém hlasování. Pojdme rozhodnout po podání pozměňovacích návrhů, pojdme rozhodnout v hlasování ve třetích čteních. Ale říct, že zákony, které tady některé leží prakticky více než rok, třeba tento zákon, o kterém já tady hovořím, tak ten byl podán někdy v prvním pololetí loňského roku, tak aby se tyto věci dokázaly projednat. Na mě se obrátilo mnoho lidí, když jsem včera o tom hovořil, lidí, kteří jsou buďto osoby se zdravotním postižením, nebo mají tyto lidi jako blízké ve svých rodinách, a říkají: ano, je to naprosto nesmyslné. Navíc tato právní úprava jde i v ústřety tomu, že nabízí mechanismus, když ten průkaz má vypršet, aby nejpозději dva

měsíce před ukončením jeho platnosti lidé byli osloveni s tím, že jim ta platnost končí, aby si zavčas šli vyřídit ten nový. To znamená klientský přístup tohoto státu. Takže projednat takovýto tisk je dneska záležitost deseti minut a můžeme to během měsíce dokončit a může to pomoci velkému množství lidí. Takže vás žádám o to, abyste na toto pamatovali a zvažovali, jak budete potom ve finále hlasovat, jestli dáte prostor i takovýto tisk na dnešní mimořádné schůzi projednat.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Přečtu dodatečné omluvy. Omlouvá se pan ministr zdravotnictví Jan Blatný z celého dnešního jednání z důvodu neodkladných pracovních záležitostí, omlouvá se pan ministr Miroslav Toman z dnešního jednání z pracovních důvodů.

S přednostním právem nyní vystoupí pan místopředseda Sněmovny Petr Fiala.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, já zde chci mluvit o dvou návrzích, které chceme zařadit na program této mimořádné schůze. Možná bych začal trochu obecně. Jsou taková pravidla, často se tu zabýváme věcmi, o kterých se určitě dá diskutovat, jestli jsou správné, jestli jsou potřebné, jestli jsou nezbytné, zda vůbec máme něco upravovat, a pak jsou taková pravidla, která, řekl bych, jsou vlastně samozřejmá, u kterých bychom měli považovat vlastně za svou povinnost, že odstraňujeme nějakou nespravedlnost, překážku, že třeba odstraňujeme překážky k svobodnému výkonu ekonomické nebo politické činnosti. To bychom vlastně měli považovat za samozřejmé. Já myslím, že do té druhé kategorie, do těch věcí, které jsou samozřejmé a kterým bychom se měli věnovat a měli bychom je spravit, patří jednak návrh zákona o státní pomoci při mimořádných opatřeních vyhlášených v souvislosti s epidemií koronaviru SARS-CoV-2, tedy odškodňovací zákon, který tady předkládáme ve spolupráci s kolegy z TOP 09, KDU-ČSL a také s poslanci z klubu STAN, a za druhé do této kategorie podle mě patří také návrh umožnit korespondenční volbu hlasování českým občanům v zahraničí, který tady předkládá poměrně široká koalice napříč poslaneckými kluby v této Sněmovně.

Krátce k tomu prvnímu návrhu, tedy odškodňovacímu zákonu. Myslím, že ten bychom skutečně měli považovat za samozřejmost, a to ze dvou důvodů. Za prvé, pokud státní moc dočasně omezí nebo zakáže výkon svobodné ekonomické činnosti, tak prostě musí následovat kompenzace, musí následovat odškodnění. To se do jisté míry děje, ale mělo by se to dít podle jednoduchých, jasných a srozumitelných pravidel. A to je myslím něco, ta jednoduchá, jasná a srozumitelná pravidla, to, že musí přijít to odškodnění, že musí přijít pomoc, o čem by neměly existovat žádné pochybnosti. My tady předkládáme velmi jednoduché, jasné a srozumitelné pravidlo, které nahrazuje fixní náklady pro uzavřené nebo omezené provozy. Všem nám musí být jasné, a já to tady rád zdůrazňuji, že to v praxi přinese spravedlnost především vůči těm nejslabším, nejzranitelnějším skupinám ekonomických aktivit. A o ochranu těch slabších, těch, kteří mají problémy větší, kteří si nedokážou tak dobře poradit jak velcí podnikatelé, o tuto ochranu by nám mělo jít. Jsou to konkrétní lidé, a tady mluvím o desetitisících zaměstnanců, jejich rodinách, kteří si vlastníma rukama vybudovali svoje existence, založili rodinné firmy, svoje podniky, svoje podnikatelské aktivity a teď už těžko dokážou tolik měsíců vzdorovat těm zákazům a omezením v důsledku pandemie a prostě ty jejich sny jsou

vlastně v troskách. A ta pomoc, která přichází, je nedostatečná, je často nedostupná. Ty vládní programy jsou příliš složité. Já jsem zrovna včera mluvil s jednou živnostnicí, která mě vykládala, jak se 78 hodin pokoušela vyplnit všechny ty formuláře na internetu do programu COVID – Nájemné. Sedmdesát osm hodin. Celou noc to dělala, vstávala každou hodinu, aby jí tam ten systém pustil, aby se tam dostala. Nakonec se jí to po sedmdesáti osmi hodinách povedlo.

To jsou příběhy lidí, kteří jsou na to sami, kteří si na to nemohou nikoho najmout, kterým s tím nikdo nepomůže a jejichž podnikání je právě tou složitostí, tím vším, co musí překonat, aby se k nějaké pomoci dostali, ohroženo. Tento odškodňovací zákon všem takovému lidem pomáhá. A dámy a pánové, ti lidé nechtějí moc, ti lidé nechtějí ani vůbec nic navíc, ti lidé chtějí jenom spravedlnost. Nahrad'te nám to alespoň částečně, co si nemůžeme vydělat vlastní prací, pomozte nám ekonomicky přežít, když nemůžeme podnikat, když nemůžeme nabízet svoji službu. A já jsem přesvědčen, že ti lidé na to mají jednoznačně právo a že vlastně o tom není ani potřeba diskutovat. To byl první důvod, proč přijmout ten odškodňovací zákon.

Ten druhý důvod je stejně závažný, proč by vlastně to, co je v tom odškodňovacím zákonu, ty principy, na kterých je postaven, ta pravidla, proč by to mělo být považováno za samozřejmé. Nikdo z nás neví, a neví to ani vláda, jak dlouho bude muset být omezována podnikatelská činnost, jak dlouho budou pokračovat ty zákazy. Nedivme se lidem, že jsou unavení, frustrovaní, někteří jsou ekonomicky na kolenou. A my od nich žádáme, aby měli důvěru, aby měli pochopení, aby měli trpělivost, aby ty zákazy a příkazy dodržovali. My to ale po nich nemůžeme chtít, když jim současně nedáme jasná pravidla. Nedáme jim také záruky, že pokud život a ekonomická činnost těchto lidí je omezována, tak jim stát pomůže také v tom, aby to přežili. Oni potřebují tyhle záruky, potřebují tuto jistotu, že jim stát pomůže, a pak budou mnohem víc připraveni respektovat, snášet, vydržet, důvěřovat v rámci těch protipandemických opatření.

U tohoto prvního bodu bych ještě rád krátce zmínil, nebo odmítl, vládní návrhy, nebo vládní stanovisko. Vláda nás doslova zasypala odmítavými stanovisky k tomu našemu návrhu. Mně se zdá, že z těch všech výhrad, které k tomu vláda má, vyplývá jedna věc, nebo, omlouvám se, tak to vidím já, a to je jakési pokřivení světa, pokřivený pohled na svět ze strany vlády.

Všimněte si prosím, čím vláda argumentuje. To se tam táhne jako červená nit všemi těmi argumenty od začátku do konce. A to je červená nit podezírání. Jako by každý, kdo podniká, byl potenciální zločinec, potenciální podvodník. A protože to tak je, tak nemůžeme jednoduše odškodnit, nemůžeme rychle pomoci, nemůžeme jen tak kompenzovat ty čisté ztráty, nestačí čestné prohlášení, nestačí jednoduché doklady, nedají se ty věci dělat rychle. Protože co kdyby někdo, a oni ti lidé by to nejspíš zneužili a tak dál. Tou vládní argumentací se táhne červená nit podezírání. A já říkám, tohle je opravdu hanebný přístup k lidem, takhle se k lidem nedá přistupovat. Já tuto mentalitu, toto vládní nastavení, které tam prostě prosvitá tím textem, já toto opravdu odmítám. A mám jiný návrh, jiný návrh pro nás všechny, jiný návrh pro vládu. Místo podezírání zkusme lidem důvěřovat. Namísto těch složitých procedur a těch různých nápadů, jak kompenzovat, poskytněme jistotu. Jistotu, na kterou mají právo. Namísto byrokracie, stále složitější, namísto prověřování a kontrol si uvědomme, v jaké jsme situaci. Pojďme lidi osvobodit od zbytečných povinností a formalit, nikdo to nepotřebuje, a dejme lidem to, co jim z logiky věci naprosto samozřejmě v téhle složité situaci patří.

Vím, že vláda se opírá o argument a stanovisko, že chce jít cestou jednotlivých opatření pro každý z těch dotčených segmentů. Taky se to tak dělá. Ale, a všichni to víme, to úplně nefunguje. Opakovaně se zapomíná na spoustu lidí, opakovaně se do toho řada lidí nevejde. Spousta lidí neví: budeme mít na to nárok, nebudeme, přijde ještě nějaká pomoc, vymyslí se nějaký program, nebo ne? Takhle to ale nemůže být.

Pokud jsem dobře poslouchal, tak i sám vicepremiér Havlíček uznal, že není možné vymýšlet speciální program pro každý obor. Ano není, s tímto já souhlasím. I proto je důležité, abychom přijali kompenzační zákon, abychom přijali tento odškodňovací zákon. Abychom nemuseli čekat, až nějaké programy někde projdou, aby lidé nemuseli čekat na vládní tiskovky u televize, jestli na ně ještě vyjde řada, jestli se dočkají, ale aby prostě věděli, jednoduše věděli, že získají 100 %, respektive 50 % svých fixních nákladů, když jim bude činnost zakázána nebo významným způsobem omezena. Když my očekáváme od lidí, aby se chovali slušně, zodpovědně, trpělivě, tak to dělejme taky. Chovejme se zodpovědně, a jestli vláda z důvodů, které nikdo nezpochybnuje, zakazuje lidem podnikat, tak jim nahraďme to, co jim patří. Nahraďme jim fixní náklady a umožňme jim přežít.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ten druhý návrh, který chci komentovat, je podobné povahy. Je to vlastně něco samozřejmého. Odstraňujeme nespravedlnost, srovnáváme prostředí. Týká se to volebního práva českých občanů v zahraničí. A k tomu opravdu jenom několik velmi stručných poznámek.

Za prvé, jasně si řekněme – my to tady všichni víme, ale přece jenom v médiích to občas tak jasně nezaznívá – že tady nemluvíme o korespondenčním vnitrostátním hlasování, o posílání hlasů v obálce někde z Humpolce do Jihlavy nebo z Rokycan do Plzně. My tady mluvíme o studentech ve světě, o českých studentech ve světě, o špičkových odbornících, kteří působí v zahraničí, o českých zaměstnancích mezinárodních institucí a firem. Má někdo problém s tím, aby tito lidé, studenti v zahraničí, špičkoví odborníci, zaměstnanci mezinárodních firem uplatnili svoje právo občana České republiky, jedno ze základních práv, a hlasovali? Má s tím někdo problém? Nemá. Tak je přece na nás, a je to zase logické a samozřejmé, abychom jim umožnili toto právo uplatnit.

A podívejme se, jak to máme nastaveno v České republice. My máme při každých volbách vytvořeny, vybudovány, zřízeny volební místnosti tak, že vám stačí pár kroků, většinou pár kroků, od domu, pár metrů, každý může přijít osobně, pokud nemá nějaký hendikep. A nestojí ani žádnou frontu, jak to vidíme z některých jiných zemí, kde občané čekají třeba hodiny na to, aby mohli uplatnit svoje volební právo. U nás nic takového není. A když někdo nemůže přijít, tak za ním přijde volební komise s urnou. Takto to mají čeští občané v České republice. A je to dobře.

Jenomže v zahraničí je ta situace úplně jiná. Abyste mohli uplatnit svoje právo, tak musíte jít stovky – nebo jít, nemůžete jít, jet, letět – stovky nebo tisíce kilometrů. Je to nesmírně složité. A nemáte jinou možnost, než to udělat. V některých zemích ani volit nemůžete a musíte se přesunout do jiné země. Jediné, co my chceme udělat, je, aby za těmito lidmi přišla ta pomyslná urna, aby oni měli šanci taky volit tak, jako má právo každý český občan, který je na území České republiky.

Druhá poznámka k tomu. Vláda říká: my tu stejnou věc budeme taky řešit, ale ne teď a tady a ne touto úpravou. No, vážení členové vlády, ale volby do Poslanecké sněmovny jsou už vyhlášeny. A já tady žádný vládní návrh nevidím, prostě tu není. A pro nás třeba,

představitel opozice, mohlo být to, že jsou volby vyhlášeny, překvapivě. A bylo, to já nijak nepopírám, bylo to velmi překvapivé. Vzhledem k tomu, že vyhlášení voleb vyžaduje spolupodpis předsedy vlády, tak pro vás to tak překvapivé nebylo. Když jste věděli, že budou vyhlášeny volby, tak jste mohli předložit úpravu, která by umožnila českým občanům v zahraničí, aby normálním způsobem volili. Měli jste na to tři roky. Neudělali jste to.

A já tady teď nejsem proto, abych vám to vyčítal. My jsme to udělali. Široká koalice poslaneckých klubů této Poslanecké sněmovně předložila návrh zákona, který tento problém řeší a napravuje tu situaci, je spravedlivý a zase jednoduchý. Chceme usnadnit výkon svobodného volebního práva až půl milionu občanů České republiky, kteří žijí v zahraničí. Já vás jenom prosím, podle mě opravdu srozumitelně, jednoduché, spravedlivé, samozřejmě, pojdte to podpořit, anebo k tomu předložte alternativu nebo dejte nějaké pozměňovací návrhy, které to vylepší. Ale pojdme to udělat. A to, o co vás prosím, je, abyste to neodmítali. Pojdme dát lidem jistotu, že 8. a 9. října budou moci volit, budou moci uplatnit své základní politické právo, a budou ho moci uplatnit bez ohledu na to, jestli jsou zrovna v České republice nebo se z pracovních či jiných důvodů nacházejí v nějaké jiné zemi.

Dámy a pánové, to byly moje poznámky ke dvěma velmi důležitým předlohám, které tady dnes máme. A já vás prosím o to, abyste schválili program schůze, abychom tyto věci, obě tyto věci a další důležité zákony, mohli tady řádným způsobem projednat. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Nyní s přednostním právem paní předsedkyně Pekarová Adamová, po ní pan místopředseda Okamura.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážená členko vlády, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji i mně okomentovat program, který dnes na této mimořádné schůzi navrhuje. Jsou to pouhé čtyři zákony, ale čtyři velmi důležité normy, které mohou velmi zlepšit situaci v České republice.

Co se týče prvního, který nazýváme takzvaným odškodňovacím zákonem, tak tady v tomto případě bych si dovolila malý exkurz do už minulého roku. Vzpomeňme, když přišel koronavirus do České republiky, když se tady objevily první případy, což bylo 1. března minulého roku, a začala se postupně velmi rychle na to přijímat různá plošná opatření, plošná karanténa, tehdy jsme tomu ještě neřekli lockdown, ale ve své podstatě to odpovídalo lockdownu, tak jsme už tehdy jako opozice žádali vládu, a dokonce tady bylo přijato to usnesení, aby do konce června připravila odškodňovací zákon. Vzpomeňme tu debatu. Opatření byla vyhlášována podle zákona, který není připravený nebo šitý na míru takovéto situaci, kdy tím ohrožením nejsou třeba povodně, ale je to vír, který způsobil celosvětovou pandemii. A ta nejistota pro mnohé podnikatele a živnostníky, jestli vůbec dosáhnou na odškodnění toho, že museli ze dne na den zavřít své živnosti, zavřít své provozovny, přestat vyrábět, přestat prodávat, poskytovat služby, byla obrovská. A také je celá řada žalob, určitě to jde i do stovek, které na stát ze strany živnostníků a podnikatelů míří a mířily právě proto, že chtěli uplatnit tu možnost, která jim z toho zákona vyplývá, ale která je poměrně sporná a výklad je různý. Proto jsme chtěli, aby zákon byl připraven tak, aby právě odpovídal té situaci, aby bylo zohledněno nikoli to, že se zabavuje třeba na nějakou dobu majetek a využívá se k odstraňování škod

po povodních, jak jsme tady zažili v minulosti, ale že dochází k té nemožnosti vůbec vydělat, nemožnosti svoji činnost dál provozovat. A čas šel tak, že vláda k této věci nepřipravila vůbec nic.

Ano, vyhlásili jste jednotlivé programy zákonem v rámci jednotlivých ministerstev, ať už se jedná o Antivirus, ať už se jedná o kompenzační bonus, nebo se jedná o různé programy Ministerstva práce a sociálních věcí, Ministerstva průmyslu a obchodu a dalších, a celkem už to dneska čítá 42 různých programů. Ale aby byla jasná, zákonem daná jistota všem podnikatelům, tak k tomu jste se neměli a nemáte dodnes. Proto jsme během léta 2020 sedli, napsali tuto normu, kterou tady dnes předkládáme, a chceme opakovaně po vás, abyste udělali jediné: abyste ji pustili do prvního čtení, abychom o ní mohli vůbec vést diskusi a bavit se o jednotlivých parametrech toho zákona. To jste stále ještě neumožnili, a to jsme přitom půl roku poté. Ten zákon tady byl na konci léta představen, byl předložen do Sněmovny. A kdyby bývala větší vůle z vaší strany, tak reálně během října při zkrácení lhůt se dal projednat a od listopadu už dávno mohl být účinný. To znamená, že už mohl dávno pomáhat lidem, kteří tu pomoc tolik potřebují. V podstatě jsme na konci ledna, takže tři měsíce, tři měsíce už mohli mít tito lidé zákonem danou jistotu pomoci.

Jak jsem zmínila, 42 programů. Ono to vypadá na první pohled bombasticky. Pomáhá se ve skutečnosti všem, aspoň tak se to za to dá schovávat. Nicméně ta pomoc je po odvětvích. Ta pomoc se samozřejmě snaží být velmi cílená, ale vždycky na někoho zapomene, vždycky se do ní někdo nemusí vejít. Je také pravdou, že ty programy se různě v průběhu mění. Podmínky žádostí jsou složité. A už jsou zkušenosti s tím, že mnozí, kteří sice pomoc na prvním počátku dostali, už po kontrole státu museli také tu pomoc vracet. Konkrétně čísla, která včera přinesly Hospodářské noviny, jsou do desítek procent, konkrétně 40 % kontrolovaných firem muselo alespoň část vládní pomoci vrátit, a to i v případech, že udělaly prostě jenom formální pochybení, třeba v rámci té žádosti, které, jak říkám, jsou dost často velmi složité. Jak vidíte, ani ta současná pomoc, která je vládou vypisovaná, neobsahuje úplně všechny, resp. jsou odvětví přidružená, která sice nemají zakázáno podnikat, ale nedostane se na ně ta pomoc. Náš odškodňovací zákon můžeme rozšířit i o to, aby právě i na tyto konkrétní případy pamatoval.

Víte, ono i slovo podpora nebo pomoc je v tomto případě svým způsobem až urážlivé a hanlivé, protože ti lidé by se tady o tu pomoc neprosili, nežádali by ji, kdyby mohli dál fungovat. A všichni víme, ano, je to nutné, některá plošná opatření dávat, bez některých se neobejdeme a situaci nemůžeme zvládat, byť i s nimi to zvládáme opravdu velmi složitě, resp. spíš nezvládáme. Ale v tomto případě je mnohem přílehavější slovo kompenzace. Tady skutečně má jít o kompenzaci něčeho, co si ti lidé nezpůsobili sami. Oni teď krachují. Mnozí z nich už zkrachovali a už nikdy neotevrou. Další jsou na pokraji tohoto krachu. A není to proto, že by jejich služby byly špatné. Není to proto, že by ve své restauraci prodávali nekvalitní jídlo a jejich obsluha nebyla přívětivá vůči svým zákazníkům. Ani to není proto, že by ten hotel, který provozují třeba už dvacet let, desítky let, je to často i rodinný podnik, tak není to proto, že by byl nekvalitní a po těch službách by nebyla poptávka, ale ta poptávka byla zakázána. My ostatní si nemůžeme u nich ty služby poptat, nemůžeme si je koupit, nemůžeme jim za jejich práci zaplatit. A v tomhle směru, v tomhle úhlu pohledu je potřeba prostě říct, že tady se skutečně jedná jenom o kompenzace toho, co by si ti lidé běžně vydělali, a ze svých výdělků, příjmů by dále zaplatili ty náklady, které mají. Jde nám o úhradu fixních nákladů všech těch, kteří mají zakázáno nebo omezeno podnikat.

Čísla, která za minulý rok máme možnost zjistit už z veřejných statistik a už jsou tedy úplná, protože rok 2020 skončil, jsou opravdu alarmující. Krachuje nejvíce podnikatelů, nebo přerušuje činnost, což je svým způsobem velmi podobné. Více než 100 000 lidí už přerušilo své podnikání za minulý rok a více než 36 000 lidí jej úplně ukončilo. Jsou to celkově opravdu velmi vysoká čísla. Taktéž nejméně za poslední čtyři roky začalo podnikat. Není se čemu divit. Ale je důležité právě na tyhle ty lidi myslet.

Malé a střední podniky, o které jde zejména, si skutečně nemohou už dovolit další měsíce lockdownů bez toho, aby ta pomoc k nim doputovala. A můžeme si tady hovořit o tom, jak dlouho to vůbec trvá. Už jsem to tady zmiňovala mnohokrát. To není tak, že když v jednom týdnu je konečně po dlouhém slibování často vypsán právě nějaký kompenzační program, třeba gastro, tak že už v příštím týdnu ti lidé mají peníze na účtu. Takovýhle dojem možná i někteří ve veřejnosti mohou mít, protože se o tom hodně namluví, tak mohou mít pocit, že to všechno běží jak na drátkách, že ta pomoc těm lidem plyne opravdu ze dne na den. Toto jsou zkušenosti z jiných evropských zemí, ale bohužel Česká republika mezi ně vůbec nepatří. U nás to trvá týdny a měsíce, než ten žadatel skutečně dostane pomoc. Pokud tedy zrovna neshoří servery a všechny ty konkrétní žádosti jsou podle ministerstva nenávratně ztraceny, pokud se ještě nevyskytne takový problém.

Těch problémů, které se objevily za poslední dobu, je ale tolik, že už ztrácejí důvěru všichni ti, kteří se ještě pokoušeli vůbec nějakou pomoc dostat, že tento stát to myslí s kompenzacemi vážně. Oni tvoří páteř naší ekonomiky. Připomeňme si, že malé a střední podniky jsou skutečně ve všech vyspělých zemích páteří tamních ekonomik, a je to případ i České republiky. A stejně jako tělo, lidské tělo, se bez páteře zhroutí, tak i naše ekonomika se právě bez nich bude hroutit a bude to mít dalekosáhlé důsledky. Proto je potřeba je kompenzovat mnohem efektivněji, přehledněji, spravedlivěji a rychleji. To všechno ten odškodňovací zákon, který tady předkládám už poněkolikrát a který jsme se skupinou poslanců celkově ze čtyř stran připravovali, zaručuje.

Já se obávám, že z této krize, která zdaleka ještě nekončí, vzejdou posílení ti, kteří už tak byli bohatí a jsou velcí. V mnohých těch sektorech si budou moci dovolit přesně to, že ty malé a střední, kteří už nebudou moci s dechem, kterým už ten dech dojde a kteří už nemají žádnou tu pomyslnou vatu, o které tady někteří ministři na začátku mluvili, budou právě těmi velkými skupenými, pohlcení a pak tady ta konkurence zdaleka nebude taková jako doposud. A já věřím tomu, že ani vy tohle nechcete dopustit. Stát se prostě musí chovat v tuhle dobu jako záchranná síť k těm lidem, a nikoliv jako dráb, který po nich jde za každou maličkost, kterou udělají špatně v žádosti, kterou jim stát připravil natolik komplikovanou, že oni často se v tom těžce vyznávají.

Slýchám tu kritiku ze strany vládních poslanců, ze strany ministrů takovou, že jsme nebyli schopni vyčíslit do rozpočtu, že jsme je tam nebyli schopni uvést. Je to velmi složité je vyčíslit, to určitě uznáte i vy, ale co musíte uznat sami, je, že jste slibovali na samém začátku koronavirové krize, že ta pomoc státu, a to jak na přímé pomoci, tak na těch kompenzacích a také na krytí, zárukách, bude až ve výši 1,2 bilionu korun. Minulý rok už můžeme zase hezky přehledně shrnout a vidíme, že to je naprostá utopie, že k takovému sumě se zdaleka neblížíme. A to ani rozloženo do dalších let, jak pan ministr průmyslu a obchodu tvrdil, že je potřeba učinit. Je tady pořád dostatečný prostor dát těm kompenzacím jasná pravidla a některé z těch programů ministerstev, které jsou neúčinné, kde ty podmínky jsou velmi složité a napsané jen pro pár vyvolených, nakonec zrušit, protože nebudou potřebné. Fixní náklady ve výši 100 % právě těm, kteří mají zakázáno

podnikat, je dostatečná pomoc, samozřejmě v kombinaci např. s Antivirusy, a pevně věřím, že nakonec konečně schválíme i zákon o kurzarbeitu, abychom je nahradili ještě efektivnější a ještě lépe naddimenzovanou pomocí, a budeme moci tím kompenzovat všechny ty, kteří mají teď to podnikání tak složité, protože i různá odvětví, která jsou velmi malá, která nejsou z toho sektoru třeba gastro nebo hotely nebo i kultury, ale jsou to menší druhy podnikání, které nemají žádný svůj specifický program, tak je potřeba kompenzovat a postihnout.

Proto vás tímto žádám o to, abychom dnes schválili program této schůze a měli šanci se konečně o tom zákonu opravdu férově bavit, aby tady mohla proběhnout ta diskuse. Bavme se o těch jednotlivých parametrech. My jsme připraveni k tomu, že to bude třeba pozměněno i podle představ tak, aby to bylo napříč politickým spektrem konformní, ale je potřeba vůbec tu diskusi moci začít. A tím můžeme za pár minut rozhodnout v rámci hlasování.

Další zákon, který tady předkládáme, je zákon o tzv. korespondenční volbě. Už tady bylo mnohé k němu řečeno, tak jenom stručně doplním, opět jak šel čas s tímto zákonem. Už víc než patnáct let se vede v České republice debata o tom, že i pro občany, kteří žijí delší čas v zahraničí nebo tam jenom studují, pracují na přechodnou dobu, ale prostě v době voleb se v zahraničí vyskytují, bychom umožnili volbu korespondenčně. Patnáct let, možná už šestnáct, debat a diskusí, které zatím nevedly k výsledku. My jsme už v minulém volebním období předložili zákon o korespondenční volbě. Předložili jsme ho už i v tomto volebním období. Připravovali jsme jej i ve spolupráci s odborníky z Ministerstva vnitra, připomínky Ministerstva zahraničních věcí jsme taktéž zapracovávali. To znamená, opravdu jsme tu přípravu brali velmi seriózně tak, aby ten zákon neměl trhliny, na kterých by se dala tato volba kritizovat.

Připomeňme, že v Evropské unii jsme jedním z posledních států, který je takhle zaostalý a svým lidem tuto volbu neumožňuje. Jedním z posledních států. 23 států Evropské unie, donedávna ještě s Velkou Británií 24, takže teď už jenom 23, ale stále naprostá většina, tuto volbu již dávno svým občanům umožňuje. Na Slovensku, u našich sousedů, běžná věc. V dalších státech úplně běžná věc. A já už tuším, že tady bude srovnání s Amerikou, že tady budou ty projevy – bacha na to, podívejte do Ameriky. Tak prosím pěkně, srovnávejme srovnatelné volební systémy. Ten způsob volby u nás je takový, jaký používají spíš ty evropské země, je ověřený a funkční, zaručuje tajnost volby, zaručuje možnost výkonu volby, kterou ti lidé dnes reálně nemají, mají ji jenom teoreticky. Protože když budete žít v Austrálii nebo Kanadě, Velké Británii, v odlehlejších městě, než kde je ambasáda nebo zastupitelský úřad, tak asi sami uznáte, že lézat, kupovat si letenku, mít vůbec volno na tu volbu je v případě většiny lidí naprostá utopie a nemožná věc. Pro ně to jsou desítky metrů nebo stovky metrů jako v našem případě, když v České republice u sebe doma jdeme do volební místnosti, pro ně to jsou desítky, stovky, ba i tisíce kilometrů. A mnozí z nich opravdu po této volbě velmi volají i proto, protože velmi pečlivě sledují, co se v České republice děje, a velmi rádi by se sem třeba vrátili, a proto také mají zájem ovlivňovat to, jaké budou výsledky voleb. Ostatně vláda si toto určitě uvědomuje, protože jinak by sama do svého programového prohlášení korespondenční volbu nedávala. Usilujete o ni, ale jenom opět na papíře, protože tady ve Sněmovně jsme zákon o korespondenční volbě nebo volební zákony, které by to zaváděly, vůbec neprojednali, protože nám nebyly předloženy.

My jsme tady připomínky, které k našemu návrhu byly, protože už jednou, jak si jistě pamatujete, projednáván byl, pak byl tedy vrácen předkladatelům, tak jsme je všechny

zapracovali. Můžete si být jisti, že na tom jsou odvedeny desítky hodin kvalifikované práce, a tudíž ten návrh je možné nejenom projednat, ale pojďme nad ním diskutovat i ve výborech, bavit se třeba o věcech, které vám tam stále ještě mohou překážet, tak ať je upravíme, ale konečně už dejme těmto lidem, našim krajanům, občanům v zahraničí možnost volit.

Víte, kolik sem do České republiky od nich přichází ročně peněz? V minulém roce 89 miliard korun. Já myslím, že si zaslouží – a nechci to brát má dáti, dal – ale zaslouží si mít možnost, aby i oni měli usnadněný výkon svého základního občanského práva. A připomeňme, že je tady výzva například našich vědců, českých vědců, kteří žijí v zahraničí, kteří tam na univerzitách, v akademickém prostředí dělají dobré jméno České republiky, a ti velmi stojí o to, aby právě jak pro ně, tak pro studenty a celou řadu dalších občanů tato volba konečně mohla platit. Určitě se obraceli i na každého jednoho z vás.

Připomenu také, že v létě minulého roku, když se tady řešily volby do Senátu a krajských zastupitelstev, tak jsme byli během pár týdnů, opravdu v řádu týdnů schopni projednat, schválit, ale také předtím připravit zákon, který umožnil lidem v karanténě právě jejich volební právo uplatnit. To šlo. Byla tam zpočátku velká nedůvěra z Ministerstva vnitra, vzpomeňme ten výrok, že holt lidé v karanténě volit prostě nebudou, ale během týdne i pan ministr Hamáček otočil a uznal, že ve chvíli, kdy se bude jednat o tisíce, možná i desetitisíce lidí, tak je potřeba se tím zabývat. A já jsem za to vděčna. Já jsem za to ráda a věřím, že i ti všichni, kteří toho tehdy využili.

Příprava tehdy trvala několik málo dnů, byli jsme schopni se velmi rychle, všechny strany, jejich zástupci, sejít na Ministerstvu vnitra, říct si své připomínky, říct si své návrhy, už tehdy jsme usilovali o to, aby byla korespondenční možnost volby, ale to nebylo obecně přijato, každopádně podařilo se najít řešení pro lidi v karanténě. Stálo to za to i pro ty tisíce, jednotky tisíc lidí, o kterých jsme tušili, že v té karanténě v době voleb budou. Tady víme, že se jedná o stovky tisíc lidí, opravdu stovky tisíc lidí, některé odhady hovoří až o 600 tisících lidí. A co jim vzkazujeme? Že nám to za to nestojí? Já pevně doufám, že vám to za to stojí, a proto také využijme tu mimořádnou schůzi k tomu, abychom i tento návrh zákona konečně posunuli dát, abychom o něm diskutovali a abychom těmto lidem konečně splatili ten dluh, který vůči nim máme.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a slovo má pan místopředseda Poslanecké sněmovny Tomio Okamura, připraví se pan předseda klubu SPD Radim Fiala.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne. Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, návrh poslanců multikulturního bloku na zavedení korespondenční volby, tedy ODS, Pirátů, hnutí STAN, KDU-ČSL a TOP 09 není sice nový, ale jeho absurdita a účelovost vyniká až dnes, kdy korespondenční volby naprosto zpochybnily regulérnost voleb v USA, přičemž u nás v České republice budou klíčové volby do Poslanecké sněmovny letos v říjnu. A v sousedním Rakousku se kvůli problémům s korespondenční volbou muselo opakovat druhé kolo posledních prezidentských voleb. Hnutí SPD prosazuje demokracii

a transparentnost voleb, a zásadně proto odmítáme zákon o zavedení korespondenční volby. Jsem rád, že máme volby z principu tajné, a proto je také žádoucí, abychom tajnou volbu na maximum zachovali.

To, aby volby probíhaly důvěryhodně a minimalizovala se možnost podvodů a manipulací, je pro nás, SPD, tak zásadní věc, že z tohoto důvodu nepodpoříme program této mimořádné schůze, přestože jsou na navrženém programu jiné, pozitivní body. Ostatně hnutí SPD již navrhlo více než padesát zákonů a pozměňovacích návrhů na finanční podporu a kompenzace zaměstnancům, živnostníkům a firmám postiženým stávajícími vládními opatřeními. Aktuálně tlačíme na vládu, aby odpustila platby zdravotního a sociálního pojištění všem živnostníkům, kteří mají ztížené podnikání, po dobu vládních opatření. Navrhujeme také jednoduchý systém kompenzací podnikatelům, kteří jsou postiženi opatřeními, a to aby dostávali v průměru 60 až 70 procent z rozdílu tržeb za rok 2019 a 2020, to jsou ty tržby, které jsou samozřejmě oficiální, ví o nich Finanční úřad, a těch 60, 70 procent, samozřejmě podle oboru činnosti to lze způsobit, by mělo pokrýt pouze fixní náklady, nikoliv zisk. Je to jasné, srozumitelné, jednoduché, transparentní a je to ostatně model, který je používán v Německu a dalších nejvyspělejších státech. Nevím, proč to vláda nechce udělat, pořád komplikované programy, v kterých se lidé často ani pořádně nevyznají, přitom tady je příležitost ukázat těm, co řádně daní své tržby, kteří řádně odvádějí daně ze své poctivé práce, aby jim stát pomohl.

Další bod, který je také na navrhovaném programu, je podpora invalidů a i tady v SPD máme čisté svědomí, protože ostatně my jsme podali zákon, který tady leží už mnoho měsíců, abychom zvýšili příspěvek na péči pro invalidy pro první a druhý stupeň závislosti. Takže my tady máme své konkrétní návrhy zákonů, které nám tady leží, vláda nám je blokuje. Takže my samozřejmě invalidy podporujeme, ostatně i pro invalidní důchodce, ale i starobní důchodce je tady náš zákon, který tady také leží už delší dobu, na uzákonění minimálního důstojného důchodu ve výši hranice chudoby, kterou určuje Evropský statistický úřad, Eurostat, je to necelých 15 tisíc měsíčně. Nechápu, proč vláda nechá, proč to odmítá a nechává žít ty desetitisíce důchodců, kteří mají důchody do deseti, jedenácti tisíc korun. Vůbec si vláda neuvědomuje, že za ty peníze nelze využít, a radši vždycky dá jenom jednorázový předvolební příspěvek, samozřejmě lepší něco než nic, my také hlasujeme pro jednorázovou podporu na podporu invalidních, starobních důchodců, ale férové by bylo dát jim tu základní jistotu. Ostatně ten zákon o minimálním důstojném důchodu platí v mnoha státech, vyspělých státech Evropy. A samozřejmě za podmínky odpracovaných let a od té částky základní zásluhovost, takže by se to netýkalo, netýká se to žádných nepřízřusobivých.

Samozřejmě SPD také tady má podanou, když proberu ten návrh té schůze, SPD podalo komplexní novelu zákona o ukončení zneužívání dávek tzv. nepřizpůsobivými. Je to ten zákon o hmotné nouzi, se to jmenuje, ten zákon. No a ten náš zákon už prošel prvním čtením a teď by měl jít do druhého čtení. Takže i tento bod, který tady je navržen, už SPD je v něm v podstatě dál, co se týče toho zákona. Takže my na tom samozřejmě pracujeme, takže nám nikdo tady nemůže vytknout, nikdo nemůže vytknout, že bych snad ty body, které jsou tady na programu schůze kromě korespondenčního hlasování, které jsou tady na programu té mimořádné schůze, kterou tady navrhuje ten multikulturní blok, tak že by snad SPD v těchto tématech nepracovalo, naopak, jsme v některých tématech mnohem dále, než tady navrhují ty strany, a naopak bychom chtěli, aby tyto strany podpořily naše návrhy. A tam to vážne.

Naopak problém je, že strany jako ODS, TOP 09, KDU-ČSL, Piráti a hnutí STAN nepodporují tyto naše kladné návrhy, často je nepodporují, některé ano, některé ne, a teď vlastně opožděně jsou tady některé návrhy z jejich strany. Takže mně připadá jako záměr, že výše uvedené strany, které navrhuji korespondenční volbu, přimíchaly na program jimi navržené dnešní mimořádné schůze také jiné pozitivní body, aby pak mohly veřejně říkat, jak jsme zlí, že jsme odmítli schválit program schůze a že kvůli tomu něco pozitivního neprošlo. Ostatně když jsem tady slyšel ty předešlé projevy, tak se mi to plně potvrzuje, že to je ten důvod, proč to takhle namíchaly. Protože moc dobře víte, že jste mohli formálně svolat klidně dvě mimořádné schůze za sebou v jeden den, kde by na jedné byla jen korespondenční volba a na druhé to ostatní, co je pozitivní pro občany, ale záměrně jste to neudělali.

Takže zopakují, že program, kde je projednávání zákona o korespondenční volbě, je pro SPD prostě nepřijatelný, protože odmítáme možnost manipulování voleb. A znovu říkám, že ty kompenzace a další kladné zákony pro občany už tady víceméně z pera SPD jsou. Jsou na programu schůze Sněmovny a jsou i v pokročilejší fázi, než jsou tyto návrhy ze strany těchto jiných stran, které navrhuji tuto schůzi. Takže logické by bylo naopak, aby podpořily nás, ale tam to z jejich strany vážne. Je to politika.

Pokud někdo z občanů České republiky žije v zahraničí a má zájem volit, lze to již v současnosti na našich zastupitelských úřadech. Nastoupit cestu k tomu, aby se pod jakoukoliv záminkou mohlo volit korespondenčně, není cesta k demokracii, ale cesta do pekla, protože nic tak nezpochybňuje důvěryhodnost voleb jak právě korespondenční hlasování. Nejde jen o manipulace při sčítání, ale také o to, že se tu nabízí skutečně možnost kupčení s hlasy. Samozřejmě pokud se Sněmovna shodne bez hlasů poslanců SPD, že volič může svůj hlas prodávat, pak korespondenční volba je tím nejjednodušším mechanismem. Skutečně je pozoruhodné, jak ODS, Piráti, hnutí STAN, KDU-ČSL a TOP 09 tlačí tento zákon formou mimořádné schůze teď těsně před volbami do Sněmovny. To není náhoda, to je záměr. Nejen v Rakousku nebo USA byly volby zpochybněny. Podvody a čachry se prokazatelně dějí i v České republice. Asi nejznámějším z mnoha příkladů jsou opakované usvědčené volební manipulace v severočeském městě Krupka.

Takže namísto zavádění další možnosti pro manipulace bychom se měli ubírat přesně opačným směrem, to znamená například zkrátit volby na jeden den. To, že se s hlasy manipuluje, přičemž nejjednodušší způsob je zneplatnění volebních listků, které se nehodí. Pamatují, když jsme udělali namátkovou kontrolu hlasování předminulých voleb ve Středočeském kraji, tak poté, co jsme překročili pět procent, najednou začaly raketově narůstat zneplatněné hlasy vždy tam, kde hrozilo, že překročíme pětiprocentní hranici při tom sčítání. Samozřejmě jsme ihned po volbách podali stížnost, a místo aby byla prošetřena, tak nám ji shodili ze stolu jen z formálního důvodu, bez jakéhokoliv vyšetření podezření z manipulací. Bohužel neexistuje dnes možnost přezkoumat, zda neplatný hlas byl chybně vyplněn voličem, nebo dodatečně doplněn o chybu členem komise, protože to jsou nominanti různých politických stran a samozřejmě žádná strana snad není schopna obsadit všechny volební komise svými nominanty. Vzhledem k tomu, že každý člen komise má dost práce s vlastní hromádkou hlasů, je samozřejmě iluze o nějaké vzájemné funkční kontrole.

Nedůvěryhodné volby velmi poškozují demokracii a je pozoruhodné, jak partaje, které se vydávají za demokratické, v praxi proti demokracii bojují, ať už to je jejich odmítání skutečné demokracie, v níž má skutečnou moc volič, mám na mysli to, jak

odmítají zákony SPD o referendu nebo o přímé volbě a odvolatelnosti politiků, nebo třeba jejich pokusy na maximum volby znedůvěryhodnit. Rozumím tomu, že ODS, Piráti, hnutí STAN, KDU-ČSL a TOP 09 skutečnou demokracii odmítají, ale právě proto je zapotřebí před těmito stranami chránit alespoň to málo, co z demokracie zatím máme.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Tomio Okamuraovi. Nyní pan poslanec Radim Fiala s přednostním právem, předseda klubu. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi z pozice předsedy poslaneckého klubu hnutí SPD také promluvit k této mimořádné schůzi. Co se týče jednotlivých navrhovaných bodů, o tom už tady mluvili mí předřečníci, já ale přesto se k některým vrátím.

Za prvé, tzv. odškodňovací zákon. Jsem přesvědčen o tom, že transparentní norma, která přidá živnostníkům, podnikatelům finanční prostředky pro to, aby přežili, je tady potřeba. Takový jasný mechanismus dodnes ze strany vlády v ČR neexistuje.

Dovolte, abych se ještě vrátil k té epidemii, protože ta je vlastně tou příčinou, proč jednáme o normách, které by přidaly živnostníkům peníze. Podle mého názoru vláda tu epidemii neřídí. PES už dávno neplatí. Měli jsme být v jiném stupni, než jsme. Vláda tvrdila, že to přece dělá proto, abychom transparentně věděli, co bude následovat. Takže teď to nevíme. Víme jenom to, že nouzový stav tady bude pravděpodobně až do konce světa, protože z toho, co vláda má v tom "psovi", nevyplývá nic jiného. Mimochodem dovoluji, abych ještě upozornil na jednu takovou malou zajímavost, že ani ten piktogram psa neodpovídá zákonu 246 na ochranu zvířat proti týrání, protože ten pes má kupírované uši. Tak to je jenom taková malá zajímavost.

Co se týče hnutí SPD, my jsme přesvědčeni, že vláda by epidemii měla řídit jinak, že by za prvé měla chránit ohrožené skupiny – to jsou rizikové skupiny, hlavně senioři, hlavně zdravotně postižení, nemocní lidé – a ostatním by v omezené míře měla umožnit podnikat, umožnit žít normální život, protože největší kompenzace nemůže vykompenzovat všechno. Ti lidé mají úvěry, mají splátky, mají leasingy, musí živit rodiny a vládní opatření, která trvají rok, rok a půl, prostě ty společnosti principiálně nemohou přežít. Chci říct, že tak jak jsem to dnes poslouchal, tak mně je jasné, že to, co dnes chceme navrhovat například v odškodňovacím zákoně, není ochrana podnikatelů, živnostníků před epidemií, ale je to ochrana živnostníků, podnikatelů před opatřeními vlády, protože ta způsobují to, že ti lidé nejsou schopni podnikat.

Za druhé, kromě ochrany rizikových skupin navrhujeme, aby se budovaly kapacity nemocnic, protože je jasné, že právě ty rizikové skupiny jsou nejnáchylnější k tomu, aby se nakazily a aby ten průběh koronaviru byl velmi těžký a složitý. Proto budovat kapacity nemocnic je velmi důležité.

A za třetí, tam, kde také vláda a EU zklamaly, je očkování. My říkáme, že ten, kdo se chce očkovat, a to jsou právě ty rizikové skupiny, by se měl nechat očkovat a to očkování by mělo být rychlé, aby bylo účinné, a to samozřejmě zklamalo. Dále zklamala vláda, která ty vakcíny nemá, nemá ani jehly, není čím očkovat.

Dále navrhuje to, aby každý si mohl vybrat vakcínu, pokud se chce nechat očkovat. Aby si mohl vybrat vakcínu, protože každá vakcína má jiný vakcinační komfort. Některá se očkuje jednou, některá se přeočkovává, některá se skládá v minus 20, některá v minus 70 a samozřejmě u těch, které se skládají do minus 20, což je například AstraZeneca–Oxford, kterou EU ještě neschválila, ale ve Velké Británii, v zemích mimo EU už se s ní dávno očkuje, tak ta by mohla být použitelná i pro praktické lékaře, protože pokud nezapojíme do očkování praktické lékaře, bude to velký problém a to očkování bude trvat možná víc než rok v České republice.

Takže to bylo k té epidemii. My navrhuje velké změny z toho důvodu, že ta dlouhodobá plošná vládní opatření pro podnikatele, živnostníky prostě ekonomicky nelze přežít. A výsledek bude ten, že ekonomicko-sociální dopad na celou společnost může být daleko větší než ten dopad zdravotní.

Dalším zákonem, který se navrhuje v této mimořádné schůzi, je pomoc v hmotné nouzi. Je to návrh zákona z pera ODS. My s ním souhlasíme, jenom mě trochu mrzí, protože i naše kolegyně, místopředsedkyně výboru pro sociální věci Lucie Šafránková, tam má svůj návrh, který už je ve druhém čtení, po druhém čtení, a chtěli jsme, aby tyto dva zákony měly sloučenou rozpravu. To znamená, my oba dva ty zákony, jak ten, který je na této mimořádné schůzi, tak ten náš, navrhne k projednávání ve variabilním týdnu.

A samozřejmě i další návrh zákona, poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Je nám to jasné, jde o to, aby nemusely osoby, jejichž diagnóza je naprosto jasná, prodlužovat svoje průkazy o zdravotním postižení. Je to velmi složité, zvláště v této koronavirové době. A jde právě o osoby z rizikové skupiny, kde říkáme, že by je vláda měla více chránit. To znamená, i tento zákona podporujeme a budeme ho podporovat, a pokud bude navržen k projednávání ve variabilním týdnu, tak ho navrhne.

Co je ale pro nás velký problém, a bylo to už tady řečeno, je zákon o volbách, to znamená tzv. korespondenční hlasování. Nevím, jestli je to nějaká legrace, sranda, ale po problémech, které s korespondenčním hlasováním vyvstaly ve Spojených státech amerických, a vy víte, že se to nijak neřešilo, že to nebylo ani prošetřeno, že to soudem nebylo odsouzeno, jestli je to v pořádku, nebo to není v pořádku, tak my tento zákon nemůžeme podpořit. Nemůžeme pro to hlasovat. Podle mého názoru je to možnost k manipulaci s volbami. Jestliže lidé mají pocit, že volby nejsou férové, že u voleb nemají možnost věci změnit, tak vezmou do ruky vidle. A to je to nejhorší, co se může stát, kdy se ty věci zvrhnou v násilí, a my jsme proti násilí. A když se podíváte kolem sebe, tak toho násilí je dnes plný svět. To znamená, my nepodpoříme korespondenční volbu. Myslím si, že naopak bychom měli přispět k tomu, aby byly volby jasné, férové, čitelné, a ne abychom pochybovali o demokracii i v takových demokratických zemích, jako jsou Spojené státy americké. Protože to nepřinese stabilitu celému světu. Nepřinese to víru v demokracii, nepřinese to stabilitu a je to velký problém.

To znamená, my z důvodu právě navrženého tohoto zákona o korespondenčním hlasování nebudeme hlasovat, nepodpoříme tento návrh mimořádné schůze, protože podle nás může ohrozit demokracii, demokracii tak jak v celém světě, tak i v České republice. A samozřejmě ostatní návrhy, které jsou v tomto návrhu mimořádné schůze dnes, podpoříme kdykoliv, pokud budou zařazeny na projednávání Poslanecké sněmovny, kdykoliv je podpoříme a budeme o nich rádi debatovat. Myslím si, že je to velmi důležité, ale z důvodu právě zákona o volbách, tedy korespondenčního hlasování, celou tuto mimořádnou schůzi nemůžeme podpořit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radimu Fialovi a požádám na krátkou chvíli o vystřídání, protože jsem se přihlásil do rozpravy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké dopoledne. Slovo má místopředseda Sněmovny a předseda KSČM Vojtěch Filip a připraví se pan ministr Tomáš Petříček. Tak prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, já nebudu rozebírat jednotlivé čtyři body, které jsou navrženy na tuto mimořádnou schůzi. Já se budu zabývat tím, co se vlastně odehrálo. Tím, že je svolána tato schůze díky podpisům kolegů poslanců. Víte, já mám nevyřízenou odpověď na písemnou interpelaci a nejsem sám. Těch nevyřízených písemných interpelací je tam několik a mně touto schůzí už podruhé byla odebrána možnost, abych s ministrem, a tedy nejen s ministrem obrany, ale i s předsedou vlády, diskutoval o té odmítnuté interpelaci, protože jsou to vážné věci. A interpelace není nějaký legrační postup. Interpelace je ústavní institut parlamentní demokracie zakotvený v článku 53 Ústavy České republiky a její provedení podle § 11 zákona o jednacím řádu umožňuje poslancům, aby na schůzi Poslanecké sněmovny to projednali. Ale tady se množí jednání, která vlastně znemožňují normální ústavní postup. Ani jeden z těchto čtyř bodů není nezařazen na tuto schůzi, na schůzi, která probíhá, na 79. Nevím, proč jsme na grémiu nemohli jednat o tom, jestli bude předražen ten nebo onen bod. Ale tohle je odebrání mého ústavního práva. A nejen mého, ale i ostatních poslanců, kteří mohli své písemné interpelace projednat. A klidně jsme mohli v 11 hodin na řádné 79. schůzi projednávat některý z těch bodů, který je navržen na této mimořádné schůzi.

Já zásadním způsobem odmítám, aby se politické jednání mezi jednotlivými politickými kluby v Poslanecké sněmovně nahrazovalo tím, že se tady budeme silově přetlačovat buď menšinovým, nebo většinovým kvorem! Tohle není možné! To se tady neodehrávalo ani v těch nejsložitějších dobách, kdy v roce 2009 byla vyslovena nedůvěra vládě. A bylo to sto na sto, a přesto jsme byli schopni se normálně domluvit! Ale tyhle hry, kdo tady politicky víc protlačí, kdo se jakým způsobem zasadí o to, aby se znemožnilo jinému uplatnit své ústavní právo, mě opravdu nebaví. Nezlobte se, navrhl jsem, a poslanecký klub KSČM s tím souhlasil, že my nebudeme schvalovat pořad této schůze, protože to není normální politický postup. Naopak, je to postup, který brání našemu ústavnímu právu, abychom řádně projednali například právě písemné interpelace a odpoledne interpelace ústní. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní má slovo ministr zahraničí Tomáš Petříček a připraví se ministryně financí Alena Schillerová. A předávám řízení.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedající, vážená poslankyně, vážení poslanci, rád bych se krátce vyjádřil k tématu korespondenčního hlasování pro naše občany v zahraničí. Vláda se ve svém programovém prohlášení jasně zavázala, že usnadní přístup k volbám včetně zavedení korespondenční volby v zahraničí. Je to věc, kdy jsme si vědomi toho, jaké je to pro naše občany, kteří delší dobu pobývají v zahraničí, zejména v těch velkých zemích, komplikované. To, že musí cestovat tisíce

kilometrů často, vynakládat nemalé prostředky, aby mohli uplatnit své základní právo, které jim demokratická země, jako je Česko, dává, a to je podílet se na rozhodování o budoucnosti naší země. Česká strana sociálně demokratická se k tomuto závazku, který máme obsažen v našem programovém prohlášení, jednoznačně hlásí.

Dovolte mi také zmínit, že jsme si plně vědomi toho, že občané, kteří žijí, studují, pracují v zahraničí, mají vztah k naší vlasti. Jsou to lidé, kteří studují, jsou to vědci, jsou to lidé, kteří tvrdě pracují a kteří se často chtějí vrátit zpět do České republiky, a proto také chtějí mít možnost o osudu, o budoucnosti naší země spoluurochodovat, být součástí demokratických voleb. Jsou to také lidé, kteří ale v zahraničí šíří dobré jméno naší země. Jsou to špičkoví vědci, jsou to podnikatelé, jsou to vysoce kvalifikovaní lidé a jsou to lidé, kteří ale také pracují v každodenních profesích, a myslím, že bychom si jejich práce měli vážit. Jsou to také lidé, kteří naší zemi velmi často pomáhají. A já jsem rád, že i opozice pracuje s údaji, které Ministerstvo zahraničních věcí sbírá. Včetně toho, že jsou naši krajané každoročně schopni do Česka poslat, utratit až 90 miliard korun. To skutečně nejsou malé prostředky. Zejména v době, kdy procházíme těžkým obdobím pandemie.

Ještě bych doplnil, co se týče podobného opatření ve světě. Zde již padlo, že 21 států Evropské unie již tuto možnost svým občanům dalo hlasovat korespondenčně v zahraničí. Jsou to také všichni naši sousedé: Slovensko, Polsko, Rakousko, Maďarsko či Německo.

Co se týče některé kritiky, tak bych tady chtěl jednoznačně odmítnout, že korespondenční volba je cesta k jakékoliv manipulaci voleb. Možná bych požádal o to, kde jsou ty argumenty, když americké soudy rozhodly, že k manipulaci nedošlo? A pokud z politického hlediska zpochybňujeme rozhodování nezávislých soudů, myslím, že to je velmi zvláštní. A v této souvislosti bych také chtěl upozornit, že se nebavíme o tom, umožnit korespondenční volbu uvnitř České republiky. Jedná se pouze o možnost, kterou bychom dali občanům České republiky žijícím v zahraničí.

K tomu konkrétnímu návrhu. Jsem rád, že opozice se tomuto tématu také věnuje. Rozhodně ale není pravda, že by vláda nic nedělala. Ministerstvo vnitra zpracovalo návrh, který se zavedením korespondenční volby počítá. A Ministerstvo zahraničních věcí má jasnou představu, jak by bylo možné záležitost ošetřit tak, aby byla prakticky proveditelná a aby byly jasně vyvráceny veškeré pochybnosti, které i možná někteří máte. Proto také máme konkrétní připomínky z pohledu Ministerstva zahraničních věcí k tomu návrhu, který byl předložen.

V první řadě bych chtěl upozornit, že návrh neobsahuje přechodné ustanovení, které by umožnilo volit korespondenčně již v letošních volbách. Návrh ale také nestanoví jako podmínku pro dodání žádosti o zaslání písemností ke korespondenčnímu hlasování doručení žádosti zastupitelskému úřadu do 35 dnů přede dnem voleb. Z mého pohledu bychom měli umožnit voličům podat žádost osobně či prostřednictvím zmocněnce i později, nejpozději dva dny přede dnem voleb. Tato lhůta se jeví jako nanejvýš praktická, neboť v době více než měsíc přede dnem voleb voliči v řadě případů ještě nebudou vědět, zda jim okolnosti znemožní hlasovat prezenčním způsobem.

Návrh také předpokládá, že zastupitelské úřady budou voličům v rámci zaslání písemností ke korespondenčnímu hlasování rozesílat i hlasovací lístky. Toto také vnímáme, že by mohlo být ošetřeno lépe. Minimálně tak, aby to snížilo administrativní zátěž pro naše zastupitelské úřady a také snížilo možná i dopad na životní prostředí. Návrh, tak jak je předložen, neumožňuje způsob korespondenční volby v případě předčasných voleb do Poslanecké sněmovny. I v tomto případě Ministerstvo zahraničních

věci má alternativní variantu. Návrh také započítává jen ty hlasy zasláné korespondenčně, které byly řádně doručeny do zahájení hlasování. I v tomto případě bychom se přikláníli k jasnějšímu a praktičtějšímu uspořádání nebo ošetření těchto záležitostí.

Návrh předpokládá možnost voliče požádat, aby mu zastupitelský úřad zaslal písemnosti ke korespondenčnímu hlasování na kteroukoliv jeho adresu v zahraničí. Takové řešení určitě prodlouží dobu doručení zásilky a vyvolá zvýšené finanční dopady na konání voleb, když budou zastupitelské úřady nuceny zasílat písemnosti i do jiných zemí. Současně nelze vyloučit problémy zastupitelských úřadů se získáním potvrzení o doručení zásilky od doručovatele ve státě mimo působnost tohoto zastupitelského úřadu. Vidíme tady výkladové problémy, které může vyvolávat i pojem adresa voliče v zahraničí. Jak jsem již uvedl, návrh také předpokládá možnost voliče požádat, aby mu zastupitelský úřad zaslal písemnosti ke korespondenčnímu hlasování na kteroukoliv jeho adresu v zahraničí. Volič proto může požádat o zaslání písemnosti i do oblastí, v nichž nelze objektivně zajistit včasné doručení.

Návrh, který bych si já dovedl představit, neumožňuje volit korespondenčně na voličský průkaz. Tato možnost byla z našeho hlediska zvažována, nicméně s ohledem na administrativní náročnost a nízký počet voličů, kteří by takovou možnost využili, do návrhu nakonec nebyla zapracována. Volič by si totiž musel nejprve podat u jednoho správního orgánu žádost o voličský průkaz buď osobně, nebo prostřednictvím datové schránky. Následně by musel opět osobně či prostřednictvím datové schránky kontaktovat příslušný zastupitelský úřad, na který by hodlal korespondenčně hlasovat.

To jsou některé z konkrétních připomínek, které máme z pozice Ministerstva zahraničních věcí k předkládanému návrhu. Já budu rád, když se o tom debata povede, myslím, že na podvýboru pro krajské záležitosti bychom mohli všechny tyto záležitosti vyjasnit a postoupit dále. Já osobně, vzhledem k tomu, že s krajany jsem pravidelně v kontaktu, Ministerstvo zahraničních věcí skutečně má na starosti i hájit jejich zájmy, chránit jejich zájmy, tak jsem pro to, abychom zavedli korespondenční hlasování co nejdříve. Pojďme ale dopracovat návrh tak, aby byl praktický, proveditelný a vyloučil jakékoliv možnosti, že bude vyvolávat pochybnosti o tom, jestli hlasovací lístky skončily tam, kde mají. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zahraničí Petříčkovi. Nyní paní vicepremiérka, ministryně financí Alena Schillerová s přednostním právem. Připraví se Vlastimil Válek. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych se krátce vyjádřila k předloženému návrhu poslanců Markéty Pekarové Adamové, Petra Fialy, Mariana Jurečky, Jana Farského a dalších na vydání zákona o státní pomoci při mimořádných opatřeních vyhlášených v souvislosti s epidemií koronaviru, jinak ve zkratce takzvaný odškodňovací zákon.

Není sporu o nutnosti a povinnosti státu přiměřeně kompenzovat podnikatelům a firmám dopady protiepidemických opatření. Nakonec, myslím si, jsme se tomu už od jara věnovali a připravili celou řadu programů. Předkládaný návrh ovšem působí jako pokus o vlamování se do otevřených dveří, když uvážíte, že vláda od příchodu pandemie připravila a spustila širokou plejádu vládních opatření, jejichž společným cílem bylo a je

pomoci podnikatelům a firmám vypořádat se s nezbytnými protiepidemickými opatřeními. Z nejvýznamnějších forem pomoci se jedná o kompenzační bonusy, opatření z oblasti daní a pojistného včetně odkladu záloh, programy Antivirus, poskytnuté záruky za úvěry, covidové programy a podobně. Za loňský rok tak vláda vydala jen na přímou pomoc podnikatelům a firmám, čili vybírám z té celkové částky pomoci ekonomice, která je 283,4 mld. Kč 31. 12. 2020, vybírám z toho přímou pomoc podnikatelům a firmám 189 mld. korun. Tolik snad jen tvrzení předkladatele o údajné nedostatečnosti vynaložené pomoci.

Vláda se podle mého názoru správně od počátku rozhodla jít v otázce kompenzací pro podnikatele a firmy cestou vládních opatření zacílených na různé segmenty ekonomiky. Jedná se například o programy COVID – Nájmené, COVID – Kultura, COVID – Gastro uzavřené provozovny, COVID – Sport a další. Tato forma podpory je efektivnější, pružnější, umožňuje pomoc lépe zacílit na nejvíce postižené segmenty ekonomiky. A všechny tyto programy se zaměřují v první řadě právě na takzvané fixní náklady, jejichž náhrada je předmětem předkládaného odškodňovacího zákona.

Ten je podle mého názoru, tento předložený odškodňovací zákon, velmi obecný a povrchní. Navrhuje 100 % kompenzací fixních nákladů těm, kterých se týká zákaz podnikatelské činnosti, a 50 % kompenzací těm, kterým musela být podnikatelské činnost omezena. Zcela zde chybí elementární snaha zohlednit, zda smluvní povinnost podnikatele hradit kompenzované náklady vznikla před příchodem pandemie, nebo až poté. Zákon by tak skýtal velký potenciál pro zneužití, protože by umožnil účelové uzavírání smluv či navyšování v nich obsažených úhrad právě jen za cílem získat kompenzace.

Obdobě vágním výstřelem do tmy je návrh kompenzovat omezeným provozům fixní náklady právě a jedině ve výši 50 %. Proč právě 50 %? Nelze přece srovnávat omezení kupříkladu restaurace, která směla prodávat nápoje a pokrmy pouze prostřednictvím výdejního okénka, třeba se současnou situací velkých supermarketů a hypermarketů. Ty sice nyní nemohou prodávat doplňkový sortiment v podobě oblečení nebo hraček, nicméně prodej jejich základního sortimentu, tedy potravin, samozřejmě funguje a troufám si tvrdit, že generuje značné zisky. Jenom pro vaši zajímavost, ke konci listopadu byl meziroční nárůst o téměř 35 %. Navrhovaná úprava tak může být nespravedlivá a neúčelná, protože nebere v úvahu příčinnou souvislost mezi mimořádným opatřením a rozsahem újmy vzniklé jejich adresátům.

Dále zde zcela absentuje snaha předcházet překrývání a duplicitám podpor již poskytnutých ze strany vlády a té, kterou má tento zákon nově umožnit. Individuální náhrady proto považuji v dané situaci za jednoznačně vhodnější nástroj. Míra následků pandemie je totiž u každého podnikatelského subjektu různá. Najít křehkou rovnováhu mezi jednotlivými segmenty ekonomiky je velice obtížné, nicméně vláda se rozhodla na tuto výzvu nerezignovat a zhostit se jí co nejlépe. Proto jsme zvolili v této bezprecedentní situaci cestu na míru šitých vládních opatření, a ne cestu na první pohled jednodušší plošné náhrady zakotvené velmi obecně v zákoně. Naší snahou bylo a je nerezignovat na propojení pomoci se skutečnou situací konkrétních podnikatelů a firem a zároveň minimalizovat riziko neoprávněného vylákání finančních prostředků ze státního rozpočtu.

Návrh dále obsahuje celou řadu podstatných legislativních nedostatků, což může být dáno tím, že se jedná o poněkud horkou jehlou šitý poslanecký návrh. U materiálu předloženého kterýmkoliv z mých vládních kolegů bych trvala alespoň na snaze vyčíslit rozpočtové dopady návrhu zákona. Pouhé konstatování důvodové zprávy, že dopad

návrhu zákona na státní rozpočet bude negativní a konkrétní výši lze obtížně predikovat, znamená výsměch jakékoliv snaze Ministerstva financí o zodpovědné plánování výdajů a salda státního rozpočtu, kterého se přitom opozice nezřídka hlasitě dožaduje. Stejně tak není z předlohy jasné, zda by měly být kompenzace vypláceny z rozpočtových kapitol orgánů vyřizujících žádosti o kompenzace, nebo z kapitoly Ministerstva financí, nebo z kapitoly Všeobecná pokladní správa. A v neposlední řadě pak k závažným nedostatkům návrhu patří absence řádného nastavení procesního režimu, kdo a jak by vyřizoval žádosti o poskytnutí státní pomoci podle tohoto zákona. A musím zdůraznit, že takzvaný rozhodující orgán, jak jej definuje předkladatel, nemůže být určen usnesením vlády. Takový postup by totiž byl v rozporu s článkem 79 odst. 1 Ústavy, z něhož vyplývá požadavek, aby působnost správních orgánů byla stanovena jednoznačně zákonem.

Vzhledem ke všem těmto závažným nedostatkům předkládaného návrhu nepovažuji ani jako právnička, ani jako ministryně financí za vhodné, aby tento návrh dále pokračoval legislativním procesem. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní místopředsedkyni vlády a ministryni financí Aleně Schillerové. Nyní vystoupí s přednostním právem pan poslanec a předseda klubu Vlastimil Válek, připraví se paní předsedkyně Pekarová Adamová. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Je těžké přesvědčovat přesvědčené. A já si nemyslím, že tady nejsou nepřesvědčení, že každý už předem ví, jak bude, nebo nebude hlasovat, zda schůzi podpoří, nebo nepodpoří. Ale já bych přesto chtěl říct, proč si myslím, že by bylo dobré tuto schůzi podpořit a projednávat tyto zákony a alespoň některé z nich se pokusit ku prospěchu našich občanů dostat do řádu naší republiky tak, aby platily co nejdříve. Zmíním se o dvou.

Domnívám se, že pokud opravdu seriózně myslíme to, že podporujeme naše mladé, že chceme podporovat vědu, že chceme podporovat výzkum, pokud opravdu v našich řadách je řada bývalých anebo současných akademiků, kteří to myslí v tomto směru vážně, tak zákon o korespondenční volbě je tou cestou, jak tomu pomoci. Máme Erasmus, máme doktorandy, máme docenty, profesory, máme spoustu vědců a výzkumníků, o kterých chceme, aby pracovali v zahraničí, aby tam získávali zkušenosti a vraceli se k nám. Jenže oni v době, kdy volíme a kdy probíhají volby, tuto možnost nemají. My jim velmi komplikujeme možnost volit. Jsou to většinou lidé velmi odpovědní, kteří chtějí volit. Jsou to lidé, kteří mají zájem se vracet do České republiky a přinášejí sem velké peníze. Je řada umělců, řada sportovců, kteří jsou v zahraničí. Mysleme na naše hokejisty v NHL, mysleme na naše fotbalisty, kteří zahrají za špičkové fotbalové týmy. Mysleme na všechny ty, kteří reprezentují Českou republiku v zahraničí, na které jsme právem hrdí. Proč jim chceme bránit v tom, aby jednoduchým způsobem mohli volit? Proč? Proč jim neumožnit korespondenční volbu? Proč aspoň o tom nediskutovat, jak situaci pro tyto lidi zjednodušit?

Druhá věc, která je podle mě naprosto jednoznačná a jednoduchá, je návrh kolegy, prostřednictvím pana předsedajícího, Kaňkovského. Já si myslím, že nemůže existovat vůbec nikdo v Poslanecké sněmovně, kdo by si myslel, že člověku naroste noha, pokud ji nemá, naroste oko, pokud ho nemá, naroste ruka. My tady řešíme opakovaně problémy spojené s nedostatkem posudkových lékařů a s posudkovou službou. A teď máme

možnost pomoci posudkové službě, pomoci posudkovým lékařům, ale především pomoci těm, kteří opakovaně musí dokazovat, že jim noha nenarostla, oko se neobjevilo, ruka nenarostla. Proč tomu bránit? Proč to nepodpořit? Hledejme cestu, jak to udělat rychle a jak tady toto, o čem nemůže být podle mého názoru vůbec sporu, že je to správné a ku prospěchu těchto lidí, ale i ku prospěchu státu, podpořit.

Třetí věc, kterou bych chtěl zmínit, je možná trochu filozofická, ale zkusím. Teorie chaosu je asi teorie, kterou všichni znáte, stejně jako víte, že entropie je jedna ze základních fyzikálních jednotek. Teorie chaosu může být způsob řízení, protože i na začátku chaosu je jakýsi řád a dá se ten řád vypořádat, byť postupně vede k chaosu. Je otázka, co je lepší, jestli zvyšovat míru entropie, nebo snižovat míru entropie. Podle mého názoru cíl by měl být snižovat míru entropie a míru nepředvídatelnosti, míru zmatku a chaosu. A to by mělo být něco, co provází všechny naše zákony. Ty zákony by měly být jasné, predikovatelné, bez ohledu, jakou profesí, jakou činností se kdo zabývá. Kdežto my při odškodňování řešíme vždycky konkrétní skupinu, za kterou někdo bojuje, na kterou si někdo vzpomene, kterou si někdo uvědomí, a řadu skupin neřešíme. A je to logické, protože my nemůžeme vzpomenout na všechny, nemůžeme si zapamatovat všechny.

Teď nasněžilo a řeší se vlekáři, řeší se vleky, a pak se bude řešit někdo jinší. Kdo řeší ty, kteří už rok nemohou pořádat veletrhy, kteří se už rok nemohou podílet na té činnosti spojené s veletrhy? A je to nějakých 400 000 různých zaměstnanců, malých firem, které staví ty stánky, které se starají o bannery, všechny ty, kdo zajišťují kongresy, které už rok neexistují. Je to jedna skupina, která tady nemá asi úplně nejsilnější zastání. Jsem z jižní Moravy a musím zmínit vinaře. Dobře, my bojujeme proti návykovým látkám, nicméně gastronomie skončila, tím pádem vinaři, kteří dodávali do gastronomie, nemají kam dodávat. Prodej z vinařství zákazníkům, kteří přicházejí, je dramaticky omezen a ti, kteří neměli smlouvy se supermarketem, v podstatě nemají kde prodávat své produkty. Jejich obrát, jejich příjmy, pokud jsou to malá eseróčka, neklesly na nulu, mají deset, dvacet, mají třeba třicet procent příjmů z loňského roku a teď, když máme po vinobraní, teď, když tedy už to víno začíná zrát v sudech, zjišťují, že další rok nebude o moc lepší.

Ta situace opravdu není dobrá. A já nechci bojovat, lobbovat za nějakou skupinu, nechci bojovat ani lobbovat za nějakou oblast, za nějaký sektor, ale chci bojovat a lobbovat za všechny ty, kteří mají problém, protože jsme omezili, a správně jsme je omezili, některé aktivity, některé činnosti proto, abychom dostali pandemii, abychom dostali ten virus pod kontrolu, proto, aby nebyly zahlcené nemocnice, proto, aby naši zdravotníci nepadali, a proto, abychom ochránili naše občany. Na druhé straně všem těm, co jsme jim znemožnili činnost, co jsme jim znemožnili provozovat svoje životnosti a žít se, bychom měli nějakým způsobem ty ztráty v určité míře kompenzovat tak, aby mohli dál fungovat, a tak, aby až zvítězíme nad covidem, což doufám, bude co nejdříve, mohli dál fungovat a odvádět státu to, co mu odvádějí.

Proto si myslím, že obecný zákon je daleko lepší než jednotlivé dílčí zákony, které řeší jednotlivé skupiny. To je ten důvod, proč si myslím, že by bylo dobře, abyste přece jenom, byť jste rozhodnutí, zvážili, zda tuto schůzi nepodpořit, a proč by bylo dobré, abyste se zamysleli nad tím, zda si tyto skupiny nezaslouží vaši podporu, zda si nezaslouží vaši pomoc a zda si nezaslouží váš zájem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vlastimilu Válkovi. Nyní s přednostním právem paní poslankyně Pekarová Adamová. Prosím máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji vám za slovo. Já si dovolím využít ten čas ještě na reakce na tu plejádu různých argumentů, pseudoargumentů a častokrát bohužel i lží, které tady zazněly od některých předřečníků. Vezmu to popořadě.

Paní ministryně Schillerová. Chtěla bych podotknout, že v žádných zákonech, které tady schvalujeme, není přímo v tom zákoně uvedeno, z jaké kapitoly rozpočtu bude ten nárok, který tím zákonem vzniká, hrazen. Prosím pěkně nezavádějme tady, neříkejme, že jsou to běžné standardy a že tady to je nedostatek zákona, když to není normální, není to v těch zákonech nikdy. Tak to je až nedůstojný argument podle mého názoru.

Stejně tak jako to, že nejsme schopni říci a vyčíslit dopady do rozpočtu. Vy někdo víte, jak dlouho ještě budou ta plošná opatření platit? Ted' se hovoří dokonce ještě o jejich zpřísnění. Nevíme, jaké ještě konkrétní parametry těch zpřísnění budou. Ale my někdo víme, jak dlouho ti lidé ještě nebudou moci podnikat? Ano víme, že už mnozí z nich víc než pět měsíců nemohou mít otevřeno. To víme. Ale jak to bude v budoucnu? Kolik to ještě bude týdnů či měsíců? To neví asi nikdo. A křišťálovou kouli jsme neměli ani my, když jsme v létě minulého roku tento zákon připravovali. A určitě se tady bavíme o miliardách, možná i desítkách miliard korun, to je určitě pravda. Ale myslím si, že by bylo až nedůstojné uvádět tam jenom řádově právě takovéto sumy, když jsme si všichni vědomi toho, že ten odhad je prakticky nemožný udělat ve chvíli, kdy nevíme, jak dlouho tady s námi ta epidemie bude. A jak vidím, jak funguje očkování a jak není zvládnáno, což je ta cesta z toho ven, tak se obávám, že to bude spíše déle než kratší dobu.

Takže to jsou všechno argumenty, které tady padají spíše z hlediska nějakého technického. Na to se to rádo svádí, když se chce něco zamítnout a když se o tom nechce vést ani férová diskuze. Proto vás žádám, abychom tady tyto argumenty nepoužívali, abychom řekli férově naopak to, že celá řada těch programů, které dneska už sice jsou a počítají se na desítky, tak prostě nepostihuje úplně všechny ty, které dnes mají omezeny své příjmy a kteří krachují. Takže pojďme se o tom zákoně bavit.

A jak už jsem řekla mnohokrát, a opakuji to pro jistotu znovu, my jsme samozřejmě ochotni se bavit o konkrétních parametrech a ustanoveních toho zákona. Jsme ochotni se bavit o tom, co tam ještě je potřeba doplnit nebo co tam naopak podle vás přebývá, ale tuto diskuzi je potřeba mít vůbec možnost zahájit. Je potřeba ten zákon dostat vůbec do výborů, kam tato diskuze patří. A tam určitě můžeme hovořit i o pozměňovacích návrzích tak, aby lépe odpovídaly tomu vašemu úhlu pohledu, té praxi úřadů, aby všechny náležitosti, které požadujete, tam byly doplněny.

Ale dělat z podnikatelů a živnostníků a priori podvodníky, tak jak jste tady také nastínila, paní ministryně, tak to si prosím vyprošuji. Myslím, že vládní pomoc, která je prodávána tak bombasticky – dokonce jsme se doslechli od pana premiéra i pana Havlíčka, že někteří si až jako stěžují, že je to víc, než by vydělali, kdyby mohli mít otevřeno. Nikdo ještě nedokázal jediný příklad takového podnikatele, který by takhle adoroval vládu. Ale ono se to takhle hodí do placu a už si to žije svým životem, že? Kdybychom naopak se jich zeptali férově, co si myslí o té pomoci, a ty dopisy nám chodí, věřím tomu, že i vám, nejenom nám z opozice, tak tam jsou příklady konkrétních lidí, konkrétních rodinných firem, konkrétních živnostníků, konkrétních menších, středních podnikatelů, často podnikajících desítky let. Často takových, kteří od státu nikdy nic nežádali a nechtěli a teď jsou poprvé v situaci, poprvé, kdy od státu tu pomoc potřebují, mají-li přežít, mají-li dál poskytovat své služby, prodávat své produkty, mají-li dál zaměstnávat lidi. Takže prosím pěkně, pojďme se dívat na tu realitu těch, kteří kvůli tomu

nespí, kteří kvůli tomu mají i celou řadu zdravotních problémů. Protože prostě to, co celá léta budovali, často celý svůj život, se jim teď rozpadá pod rukama. A ne jejich vinou.

Další předřečník, pan ministr Petříček. Závazek korespondenční volby. Mrzí mě, že už tady není, ale třeba mu to kolegové z jeho klubu vzkážou. Závazek korespondenční volby zní krásně. Pojdme si říct zase tu realitu. Za osm měsíců tady máme konec volebního období, osm, devět, měsíců. Za takto krátkou dobu už je velmi nepravděpodobné, že ještě vůbec předložíte zákon, který vznikl ve vládě na Ministerstvu vnitra, který se týkal, ano, nejenom korespondenční volby, ale celkově volební zákony měnil v několika dalších oblastech. Ta záruka toho, že to skutečně dotáhnete, je blížící se nule. Proto tady opakovaně, a v tomto volebním období opravdu už poněkolikáté, přicházíme s tím návrhem zákona. A tímto odpovídáme i na tu výhradu pana předsedy Okamury vašim prostřednictvím, pane předsedající, že to je nějak účelové v tomto čase. My to tady děláme opakovaně. Můžete si to dohledat ve stenoáznamech, můžete si dohledat, že už jsme tady ten zákon jednou projednávali.

Takže všechno tady to je liché, lichá argumentace těch, kteří zkrátka ten zákon přijmout nechťejí. Vnitro ten návrh sice zpracovalo, ale tady ve Sněmovně jsme jej ještě neviděli. A já myslím, že všichni jsme soudní a dokážeme si představit, jak ta debata o takhle zásadních změnách volebního systému bude složitá a jak dlouho asi bude probíhat a že těch pár posledních měsíců, které v tomto volebním období máme, na to zkrátka stačit nebude, pokud to nebudeme řešit už dnes. Je zkrátka nejvyšší čas se tím zabývat, pokud to myslíme vážně. A já tedy nemohu brát vážně slova kohokoliv z vlády, kdo se sice zaštiťují tím, co má napsáno v programovém prohlášení, kdo se zaštiťuje tím, co připravilo ministerstvo, ale ve skutečnosti neudělal ani zrno pro to, aby se tady návrh skutečně mohl prosadit a projednat. A uběhne další volební období, další, ve kterém jste vaše dvě strany, ČSSD a hnutí ANO, ve vládě. Tedy osm let, během nichž jste to neudělali. A na koronavirovou krizi se prosím nevymlouvejme. Ta je tady necelý rok. Takže za sedm let, respektive šest let, ať jsem přesná, nebude projednána norma, kterou vy údajně považujete za důležitou. Tak to o té důležitosti a prioritě hovoří za vše.

Pan předseda Filip. Vaším prostřednictvím, pane Filipe, k vám. Vy jste hovořil o tom, že nemáte prostor pro interpelace, že ta mimořádná schůze vás vlastně už podruhé blokuje s vašimi dotazy. Já pevně věřím, že jste ochoten přiznat i to, že my nejsme ti, kdo určují, kdy bude mimořádná schůze, a že jako člen vedení této Sněmovny máte možnost ovlivnit, jestli to bude právě ve čtvrtek a v jakém čase, nebo jestli to bude až v pátek, nebo jestli to bude až v příštím týdnu. Toto všechno můžete ovlivnit, tak prosím pěkně tady potom na mikrofon nehrajte takovou estrádu. Je to nedůstojné. Navíc když jste tvrdil, jak jsme to mohli už projednat, nebo můžeme projednat, protože ten návrh zákona třeba o odškodňování, tedy ten, který tady také máme zařazen, je na programu. To je sice pravda, tak já vám připomenu jedno hlasování z 15. prosince, kdy jsem chtěla, aby ten zákon byl předrazen. Protože jak víte, v záplavě těch desítek návrhů, které tady v prvním čtení jsou – a myslím, že už to jde do stovek – tak šance na to, že by se dostal skutečně na program, je naprosto mizivá. Proto jsem chtěla, aby byl pevně zařazen. A jak hlasovala vaše strana včetně vás? Zdržela se! Připomínám, je to hlasování, můžete si to dohledat, na 72. schůzi 142, bylo to 15. prosince 2020. Dohledávala jsem si to tady, takže si můžete zkontrolovat, že tady neuvádím nepravdy.

A pak ještě k panu předsedovi poslaneckého klubu SPD Radimu Fialovi. Ten tady řekl výslovně lež, takže se chci ohradit vůči tomu prostřednictvím pana předsedajícího. Pochybnosti ohledně korespondenční volby ve Spojených státech. On tvrdil, že to nikdy

nebylo vyšetřeno, že to nebylo vlastně nikdy vyvráceno. Tak to samozřejmě je naprostá lež a není to pravda. Můžete si to dohledat. Je to konkrétně 86 žalob, které řešily americké soudy v různých stupních, včetně Nejvyššího soudu. A i Trumpův vlastní ministr spravedlnosti uvedl, že neodhalili žádný masivnější, žádný rozsáhlejší podvod, který by s volbami i korespondenční formou byl způsoben nebo by byl s nimi spojen. Takže není pravda, že by způsobily korespondenční hlasy nějaké zmatky. Já tvrdím, že to je ten, kdo ty žaloby dával. Samozřejmě na to má plné právo. A v každém právním státě by takováto žaloba řešena byla. A je prostě závěrem všech vyšetření, a pevně věřím, že ani pan Fiala nebude zpochybňovat americké soudy, že by se tomu snad nevěnovaly, ještě navíc za administrativy toho prezidenta, který to sám napadal, že se opravdu k žádným pochybením nedostal.

A pak už jenom poslední k panu předsedovi Okamurovi prostřednictvím pana předsedajícího, co se týče kupčení s hlasy, on to tady sám zmínil, v jednom konkrétním severočeském městě. Byla to i jiná, třeba taková Bílina a další. Takové případy prostě máme. A také rušíme volby, které jsou standardní formou prováděny u nás, tedy osobně přítomností ve volební místnosti, anebo urna, která je přenesena členy volební komise k voliči až domů, pokud je třeba nemocen? Zpochybňujeme to? Budeme je rušit? Chci se jako takto zeptat. Rečnická otázka. Nemusíte mi odpovídat. Já tuším, že některým by se líbilo, když ty volby vůbec nebyly. To chápu.

A co se týče té multikulturnosti, jak tady bylo řečeno, což je úsměvné od jednoho z mála z nás, kdo tady ty předky opravdu multikulturní má, a to je fěr říct, tak panu předsedovi Okamurovi bych chtěla doporučit, aby se podíval na Japonsko. Korespondenční volba tam funguje. Tak třeba to pro nás může být dobrou inspirací.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Marian Jurečka. Připraví se zastupující předseda klubu KDU pan poslanec Benešík. Prosim, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovolím si ještě jednou vystoupit a reagovat tady na některé výroky, které padly. Přejde mi neuvěřitelně úsměvné, když tady druhý muž této Sněmovny, a musím říci bohužel, komunista Vojtěch Filip, kterého já ani klub KDU-ČSL nepodporoval, nevolil, tady pláče a říká, že mu vadí, že je mu ubíráno ústavní právo, aby mohl interpelovat členy vlády, v níž je ve společné koalici, on, který může jednoduše zvednout telefon, zavolat svému předsedovi Sněmovny Radku Vondráčkovi a říct, nepřejí si, aby byla mimořádná schůze naplánovaná na čtvrtek, přejí si, aby to byla středa nebo pátek, aby se spolu domluvili, když si ho Radek Vondráček ustanovil jako prvního místopředsedu této Sněmovny. Jako co to je za divadlo? Co to tady hraje na nás, na lidi? Vy můžete úplně v pohodě si pozvat jakéhokoli člena vlády na váš ústřední výbor komunistické strany, jak to děláte, když jde o rozpočet a další věci. A tam oni rádi chodí, rádi o vás stojí, podporu žádají. Tak to tam s nimi můžete vyřešit.

Ale souhlasím s vámi v tom, že ve čtvrtek interpelace mají být a mají sem členové vlády chodit. A musím říci, že v posledních měsících jich sem moc nechodí, někteří se tomu úplně vyhýbají, včetně pana premiéra, který sem chodí velmi sporadicky. Ale vy na to máte přímý vliv, přímou páku, takže to můžete ovlivnit. I to, kam tato schůze byla

zařazena. To my ovlivnit nemůžeme. My jsme ty podpisy sesbírali, podali. Ale jestli to bude středa, čtvrtek nebo pátek, to bylo rozhodnutí předsedy Sněmovny, nikoli nás jako opozičních poslanců.

Chtěl bych se také obrátit na paní ministryni Schillerovou. A škoda, že už tady není pan vicepremiér Havlíček. Vy mluvíte tak rádi a často o té masivní pomoci. Ale já se zeptám: Paní ministryně, děláte si nějakou zpětnou vazbu, jak tu pomoc hodnotí podnikatelé v praxi, v terénu, jaká jsou data o té pomoci? Děláte si nějakou zpětnou vazbu? Poprosím, když potom ještě vystoupíte a budete na to reagovat.

Když se podívám na data z ledna, zpětná vazba, tvrdá data za loňský rok, ukončilo podnikání v České republice více jak 100 000 živnostníků. Ukončilo nebo přerušilo. To je jeden jasný neoddiskutovatelný fakt, který je naprosto spojen s tím, že tady probíhá covid a jakým způsobem tady probíhá pomoc vlády.

Půjdeme dál. Podívejte se na ta čísla, kdy k tomu nejvíce došlo, které byly zlomové měsíce v loňském roce z hlediska ukončení nebo přerušení činnosti podnikání. Bylo to září a byl to prosinec. A to není náhoda. Září, protože evidentně podnikatelé viděli, že bude docházet k ukončení rozvolňování, nabíhá druhá vlna. A mnoho z nich vědělo, že už to prostě po té první vlně a po zkušenosti s vládní pomocí nedají. Dělali jste nějaké šetření přes živnostenské úřady? Ptali jste se na důvody ukončení těch podnikatelů? Já bych čekal, že to vláda udělá, že to udělá Ministerstvo průmyslu a obchodu nebo Ministerstvo financí a budou chtít vědět, proč ti lidé končí, aby měly zpětnou vazbu, aby se třeba vědělo, jestli končí z důvodu konkrétní nedostatečné pomoci, z důvodu, že už vstupují do insolvence, z důvodu toho, že na ně finanční úřad, okresní správa sociálního zabezpečení a případně další podali nějaké konkrétní kroky směřující k exekuci a podobně.

Půjdeme dál v té zpětné vazbě. Které živnosti ukončovaly podnikání nebo přerušovaly? Vědí to členové vlády? Jsou to nejčastěji živnosti z oblasti obchodu, služeb, z oblasti stravování a také překvapivě podnikatelé v sektoru živočišné výroby, podnikatelé v sektoru zemědělství, protože tím, jak se zavřel gastrosektor, je tady obrovský propad cen při odbytu vepřového masa, hovězího masa. A tito podnikatelé mají dneska obrovské existenční problémy. I v zemědělství! Ale nějaká adekvátní smysluplná pomoc? Ne. Chovatelé kolem toho chodili v případě vepřového sedm osm měsíců, v případě hovězího 24 měsíců, starali se o to, vložili do toho své náklady, své úsilí – a jsou v čistých červených číslech. Průšvih jako vrata! A nemají to kam zodbytovat. Co na to vláda? Nic! Tito podnikatelé jsou na holičkách.

Ptali jste se někdy těch podnikatelů, jak jsou schopni žít za těch 10 000 korun, které jim vláda posílá v druhé vlně, a jak jsou schopni žít ti, kteří od října podali žádost a žádnou pomoc nedostali? Ptali jste se jich na to? Vy tady argumentujete, a pan premiér jako výsměch řekne těm statisícům lidí a jejich rodinám, že dostává maily lidí, kteří mu říkají, že mají ještě víc, než kdyby podnikali. Já vás prosím, přepošlete to. Přepošlete to tady nám poslancům. Já budu hrozně zvědavý si číst příběh konkrétního člověka, abych si mohl ověřit taky, že to není fake, že to nenapsal pan Prchal a další z tohoto týmu, že to je skutečný podnikatel, který dneska je na tom lépe, než na tom byl v běžném podnikatelském roce bez vládních covidových opatření. Doložte to! Jinak je to strašně nefér a neuctivé vůči těm, kteří nedostali vůbec nic, nebo dostali tak málo, že tu živnost musejí ukončit, musejí propouštět lidi a skončí s podnikáním.

To je malý výčet zpětné vazby, kterou si člověk udělá za pár minut, když projde statistická data, se kterými, předpokládám, že vy, vaši lidé, Ministerstvo průmyslu a obchodu pracujete, přemýšlíte nad nimi a říkáte si, proč těch 100 000 lidí to zabalilo. Co jsme udělali špatně? Pojďme to napravit. Takhle bych čekal, že bude fungovat a přemýšlet zodpovědná vláda, které leží na srdci být ten poslední osud občana České republiky. Jeden jediný člověk má stát za to, aby nad tím přemýšlel politik, který je zodpovědný, pokud své angažmá myslí vážně a není loutka. Mám pocit, že nic z toho, co jsem tady vyjmenoval, neděláte, nepřemýšlíte nad tím.

Já jsem hodně rád, že včera Senát vzal rozum do hrsti a že v rámci projednávání novely zákona o kompenzačním bonusu tam některá pravidla upravil, mj. to, že zvyšuje kompenzační bonus na těch 20 tisíc korun, což je logická věc. Vy jste po debatách, které se vedly tady ve Sněmovně, řekli dobře, přiznáme těm živnostníkům 15 tisíc korun měsíčně, těch 500 korun denně, nebudeme z toho chtít odvádět sociální a zdravotní, tak jsem to bral, že to je nějaká základní, bazální částka pro existenci těch lidí. A teď jedete od října loňského roku 10 tisíc korun čistého. Zkuste prosím pěkně, paní ministryně, pane premiére nepřítomný, pane nepřítomný vicepremiére Havlíčku, zkuste si žít za 10 tisíc korun čistého, zaplatit z toho všechny poplatky, které máte zaplatit, a mít třeba doma v průměru dvě děti. Zkuste to, jak těm lidem je. Zajeli jste za těmi živnostníky? Ptali jste se jich? Posíláme vám 15 tisíc kompenzačního bonusu, z toho odvedete sociální a zdravotní – jak vám je? – Já si pamatuji necovidové doby, kdy jste jezdili po živnostnících, po firmách, fotili jste se s nimi, plácali jste se po ramenou, jak je to všechno skvělé, zalité sluncem. Mluvíte s těmi lidmi dnes? S jejich rodinami? S manžely, manželkami, ptáte se jich na to?

Takže doufám, že když sem přijde vratka ze Senátu, že i pod faktickými daty, která nelze okecat, nelze je ohýbat, tahle Sněmovna vezme rozum do hrsti a řekne: jdeme to podpořit. Protože to je to minimum, co pro ty lidi můžeme dneska udělat. Navíc v situaci, kdy tady přes víkend ještě v pondělí je dávana částí podnikatelů naděje prostřednictvím pana ministra Havlíčka, kdy říká: budu bojovat za ty vlekaře a pokusím se vládu přesvědčit. Vystoupí ve středu večer premiér a řekne: budeme utahovat šrouby. Můžete to těm lidem vysvětlit? Ti lidé jsou z toho opravdu brutálně vycukání. Jak tohle může zodpovědná vláda – v pondělí jeden ministr říká tohle a ve středu přijde premiér, který říká úplný opak, mezitím tedy stihne ještě křivě ovlivnit hejtmanku Středočeského kraje, že ona může za chaos v očkování, a vůbec neví, co dělá jeho ministr a Ministerstvo zdravotnictví, které vlastně nepřímo řídí pan premiér. Tak to je fakt postavené na hlavu.

A poslední věc, říkal jsem to už tady také tento týden, nedostalo se mi odpovědi. Čeká na to množství rodičů v řádu několika desítek tisíc, kteří přišli v pondělí a chtěli si koupit boty, ponožky, oblečení pro své děti. Dejte prosím pěkně, když už jste se tak touhle cestou rozhodli jít, vládní nařízení, které stanoví, co to je dětské oblečení. Dejte tam ty velikosti, jestli 39 je ještě dětský, 40 už je dospělácký, provažte to ještě i na věk, dejte k tomu výkladovou metodiku, ať lidi v těch obchodech a my rodiče nejsme za úplný blbce, když tam přijdeme a chceme koupit dvanáctiletému dítěti ponožky a boty, tak nás z toho obchodu vypoklonkují a řeknou "my vám to prodat nemůžeme", protože vaše dítě už má čtyřicítku velikost nohy ve dvanácti letech. Přijde vám to normální? To všechno jsou věci, které ukazují, bohužel, na tu absurditu.

A už budu uzavírat to své vystoupení. Protože ti lidé, kteří nám tedy píšou – a mně nenapsal nikdo jeden jediný mail, že by napsal: jsem překompenzovaný, daří se mi dobře

a nic nechci. Tak jestli vám někdo píše něco jiného, pošlete mi to, nebo pana premiéra o to velmi prosím.

A ještě jednu věc tady zmíním. Vy jste tady říkala, že jako právnička byste nepřipustila nekvalitní legislativní návrh ani u sebe, ani u členů vlády, předpokládám tedy, že to platí i na vaše kolegy z poslaneckého klubu. A neslyšel jsem vaše vystoupení, když tady byla schvalovaná novela zákona o potravinách, že byste vystoupila a řekla: jako právnička jasně říkám, že to takhle nemůže být, nehlasujte pro to. A mně hrozně vadí, když tady jsou zneužívány ty argumenty, kdy vystoupí ministr vlády, který má za sebou celý legislativní právní odbor na ministerstvu, a řekne: vy z opozice, vy jste to napsali blbě, proto my pro to nebudeme hlasovat.

Mimochodem, vy jste mluvila o zákonu, který je v prvním čtení, čeká na první čtení a ve druhém čtení se dá opravit. Já si pamatuji za poslední tři roky velmi živě, a moji kolegové i z vládních koaličních lavic to potvrdí, hospodářský výbor je toho asi nejkrásnějším úkazem, kdy chodí náměstci z resortů a prosí poslance: Podejte komplexní pozměňující návrhy a pozměňující návrhy komplexních pozměňujících návrhů, protože my jsme to blbě udělali na ministerstvu. Chodí představitelé jednotlivých organizací z těch resortů a říkají: pro pána Jána, zachraňte nás, napsali to blbě. A my to na tom výboru vezmeme a řekneme: jasný, nám jde o tu věc, my to napravíme, podpoříme to, odhlasujeme to. A nevedeme o tom takovéto debaty, abychom to odmítali, protože to je napsáno blbě. Jde nám o tu věc.

A jestli vám jde o tu věc, tak zodpovědný ministr by řekl: ano, nemáte to dobře napsané, ale dám vám lidi, sednete na to, opravíte to, zlepšíte to, napíšeme to dobře, protože nám jde o ty lidi venku, a využijeme toho. Škoda, že tady není dnes už senátor a bývalý poslanec TOP 09 Herbert Pavera. Ten by dosvědčil, že např. v minulém volebním období, když on byl opoziční poslanec a já ministr, přicházel s konkrétním námětem, řekl jsem: dobrý, věcně to dává naprosto logiku. Reklí jsem svým lidem: sedněte s tím člověkem, poslancem, a to jeho zadání, ten jeho věcný přínos zpracujte do kvalitního legislativního návrhu. – Tak má vypadat práce ministra, dobrého ministra, a ne to shazovat tímhle způsobem, že jste to nenapsali dobře. Ano, my nemáme ty desítky právníků, my máme omezený budget měsíčně jako poslanci, ze kterých tyto věci tvoříme, a snažíme se to dělat, jak nejlépe umíme, protože nám jde o ten problém těch lidí, který chceme vyřešit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Ondřej Benešík, připraví se pan předseda Zbyněk Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vážení členové vlády, děkuji za slovo. Já bych chtěl říct, že zaznělo zde mnohé, ale zazněly zde také mnohé nepřesnosti a také nepravdy. Moje strana KDU-ČSL byla zařazena do jakéhosi bloku, který má být podle pana místopředsedy Sněmovny multikulturní. Já bych se proti tomu chtěl ohradit a chtěl bych říct, že pan předseda SPD se mýlí. My v KDU-ČSL jsme si jasně vědomi našich kořenů, stavíme na hodnotách, na kterých stojí naše civilizace, a za ty jsme se nikdy nestyděli a nestydíme.

Před možná rokem jsem tady byl zpravodajem informačního materiálu z Rady Evropy, který řešil občanské vzdělávání. A já jsem tam navrhol usnesení, aby v osnovách našich škol bylo jasně řečeno, o co se opírá náš hodnotový systém. A kromě řecké filozofie, římského práva jsem tam taktéž uváděl křesťanství a judaismus. Musím říct, že tato část usnesení neprošla i proto, že kolegové z SPD ho nepodpořili, na rozdíl od KDU-ČSL.

Takže chtěl bych říct, že my nepatříme do žádného multikulturního bloku, nejsme multikulturalisti a i naše vnímání evropské integrace je takové, že např. odmítáme politické členství Turecka v Evropské unii. A to nejenom z bezpečnostních důvodů a z důvodů řečneme problematického vymáhání demokracie a práva, ale taktéž z kulturních odlišností, které pramení právě taktéž z náboženství. A my jsme to prokázali už mnohokrát i od začátku, kdy se začalo debatovat o vstupu muslimského Turecka do Evropské unie, tzn. od roku, když jsme vstoupili do Unie, 2004, jsme toto odmítali právě z těchto důvodů. Vždy jsme se k tomu hlásili a na rozdíl od mnohých jsme ten názor nemuseli měnit, protože je stále platný, protože pro nás je Evropa prostorem hodnot a ty hodnoty jsou naprosto jasné a nejsou multikulturní. Jsou jasně dané. To, že v Evropě žijí spousta národnostních ras a lidí různého vyznání, je pravda, ale my máme naprosto jasno v tom, co má být základem a čemu se musí všichni podřít, pokud jejich kultury jsou v rozporu s tímto základem. My nikomu nechceme diktovat, ale my říkáme: pokud aspekty vaší kultury jsou v rozporu s našimi aspekty kultury, tak je prostě nemůžete uplatňovat, běžte si tam, kde je můžete uplatňovat. To není nic kriminálního, to není žádný rasismus ani xenofobie, nic takového, to je prostě normální obrana hodnot, na kterých naše civilizace stojí.

A právě v této souvislosti je dobré si připomenout některá fakta z nedávné minulosti, a sice že v roce 2008 zde proběhl tzv. rok mezikulturního dialogu, jehož jedním z hlavních cílů byla podpora multikulturalismu. A zajímavé je, že jedním z ambasadorů, tedy aktivním podporovatelem a propagátorem této události, byl právě pan Tomio Okamura. Já teď budu citovat z oficiální zprávy, tiskové zprávy Ministerstva vnitra, ve které se k tomuto roku píše: V České republice získalo dotace z evropských a rozpočtových zdrojů šest organizací, jejichž projekty přispívají k vzájemnému poznávání kultur. Kromě nich bude po následující měsíce probíhat množství akcí, jejichž cílem je podpora kulturní různorodosti Evropy. V Evropské unii v posledních letech většina zemí získává jasně multikulturní charakter, ať už jde o rostoucí počet jazyků, náboženských vyznání, či lidí nejrůznějšího etnického a kulturního původu. K Evropskému roku mezikulturního dialogu 2008 se připojilo všech 27 členských států. – Opakuji, mluvím o roku 2008. – V rámci aktivit konaných na národní úrovni se lidé v Evropské unii budou moci seznámit s pestrým kulturním dědictvím a tradicemi svých sousedů a spoluobčanů.

No a jaké akce byly ty nosné, ty akce, události roku mezikulturního dialogu, který propagoval právě, řečneme, to, co pan Okamura dnes kritizuje? Tak tyto akce byly: Barevná planeta, kterou pořádala Poradna pro integraci. Divadlo Archa v Praze přišlo s projektem Bez řeči, no problem, divadelní představení za účasti uprchlíků a azylantů žijících v České republice. Dále to byl projekt multikulturního festivalu Babylon Fest. Pak to byl projekt Hlasohled, realizovaný občanským sdružením Půlnebí, hlasové multikulturní workshopy. Pak tady máme takovou perličku, a sice divadelní představení Identita: Náš islám, zaměřené na vzdělávání diváků v oblasti islámské kultury a náboženství. Dále potom další taková akce, která se konala v rámci tohoto roku, jejímž

ambasádorem byl právě pan Tomio Okamura, byl výzkum programů multikulturního vzdělávání v České republice, ten realizoval Člověk v tísni, a poté to byla aktualizace a rozšíření didaktické příručky pro učitele včetně zařazení metod výuky mezikulturního dialogu na školách. Tak toto jsou akce, které proběhly v tzv. roku mezikulturního dialogu, jehož ambasádorem byl právě pan místopředseda Sněmovny a předseda SPD Tomio Okamura. A těch výroků, které on v médiích řekl, bylo samozřejmě spousta, mimo jiné řekl, cituji: Tomio Okamura, který má japonské a korejské předky, se k mezikulturnímu dialogu coby ambasádor vyjádřil, že je důležité, aby i samotní lidé kulturně odlišní a žijící v ČR vnímali svůj pohled jako něco obohacující pro tuto zemi. Vychází ze svých osobních a pracovních zkušeností. – Já skutečně proti tomu nic nemám, já vím, že lidé mění názory, ale bylo by dobré, abychom byli korektní a říkali pravdu o svých politických konkurentech, nelhali o nich a možná se tím nesnažili zakrýt své mylné názory z minulosti.

A ještě jedna zajímavá věc, že pokud jde o multikulturalismus, tak v roce 1998 nám tady začala vládnout jednobarevná vláda Miloše Zemana, dnešního pana prezidenta České republiky, a já vám přečtu, co najdete v programovém prohlášení jeho vlády z roku 1998. Je to na straně sedm, pokud by náhodou někdo nevěřil a myslel si, že si vymýšlím, tak najdete si programové prohlášení vlády Miloše Zemana a najdete to na straně sedm. Cituji: Dnešní členství České republiky v Radě Evropy a naše budoucí integrace v Evropské unie pomohou české společnosti překonávat některé negativní postoje k jinak hovořícím, vyhlížejícím a žijícím lidem, jimiž trpí každé izolované společenství. Vláda učiní vše pro to, aby se česká společnost v co největší přijatelné míře otvírala Evropě i světu a přetvářela se ve společnost multikulturní. – Já vím, že pan prezident i napsal knížku Jak jsem se mýlil v politice. Co se týče tohoto, tak KDU-ČSL se nikdy nemýlilo, my jsme v tom měli jasno, my jsme v tom názor nemuseli měnit a já to panu prezidentovi nevyčítám. Ale zajímavé také je, že dnešní poslanec, europoslanec za SPD pan doktor Ivan David byl ministrem v této vládě, která se hlásila k tomu, že přetvoří českou společnost na společnost multikulturní. Takže jenom bych chtěl říct, že pokud vím, tak v České republice z aktivních vrcholných politiků, kteří kdy propagovali a prosazovali multikulturalismus v České republice, byl pan prezident Zeman, pan předseda Tomio Okamura a pan europoslanec Ivan David.

Já bych byl rád, abychom o sobě skutečně neřikali lži, abychom prostě byli korektní a abychom tuto diskusi vedli tak, jak se sluší na Poslaneckou sněmovnu. Já skutečně minulost nikomu nevytýkám a rozumím tomu, že někdo mění své názory, ale prosím, mluvmе pravdu o svých politických konkurentech. Děkuji vám za to.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Zbyněk Stanjura, připraví se pan ministr Petříček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, na začátek jenom jednoduchý procedurální návrh, aby po ukončení bloku přednostních práv byla vyhlášena pauza v délce dvaceti minut před hlasováním o návrhu programu. Říkám to tady na začátku, abych to nezapomněl, to znamená, po ukončení těch, kteří mají přednostní právo.

Dnes je 28. ledna 2021. Jestlipak si vzpomenete, co se stalo přesně před rokem v Poslanecké sněmovně? Rozumím tomu, že mnozí ne, tak já vám to připomenu. Z tohoto

řečníště před rokem a zhruba dvěma hodinami promluvil náš ctěný kolega pan docent Svoboda a navrhl Poslanecké sněmovně debatu o rizicích, která s sebou může přinést čínská chřipka, koronavirus. Před tím rokem se bývalý ministr zdravotnictví, vidím ho vlevo v poslaneckých lavicích, panu docentu vysmál a vládní většina, včetně komunistů, protože to je součástí vládní většiny, odmítla debatu. Dnes, po roce, žijeme deset měsíců s čínskou chřipkou v České republice, příští týden v pátek to budou čtyři měsíce, kdy trvá druhý nouzový stav a včera uplynul měsíc od vyhlášení tvrdého lockdownu.

A velmi často slyšíme takové stesky především vládních činitelů, že ta opozice jenom kritizuje a kritizuje a nic nenabízí. Tak my jsme dneska nabídli k debatě čtyři návrhy zákonů a ani jeden z nich není nový, ani jeden není z letošního roku, jeden je z roku 2018 a tři jsou z loňského roku, takže tady leží dlouhé měsíce. To je odpověď na ty stesky, že opozice pouze kritizuje. A není to pouze odškodňovací zákon, který se zabývá tím, jak odškodnit alespoň částečně těm, kteří bojují o ekonomické přežití. Taky jsme navrhli a nejsme schopni měsíce a měsíce dostat na program jednání zopakování úspěšného zákona, který jsme prosadili s vládou společně, odpuštění minimálních záloh na sociální, na zdravotní pojištění pro naše živnostníky. Nejsme schopni, ne proto, že my bychom nechtěli, vládní většina není ochotna, abych byl přesný, není ochotna připustit debatu například o našem návrhu odpuštění daně z příjmů živnostníkům za rok 2020. Ještě máme čas.

Trošku odbočím. Poprosil bych paní ministryni, aby jako minimalistický vstřícný krok alespoň do konce roku odložila živnostníkům povinnost zaplatit daň z příjmů. Nemají z čeho mnozí z nich.

Nejste ochotni debatovat o dalším úspěšném programu, který jsme prosadili společně s vládou, tím vládu chválím, abyste neřekli, že jenom kritizují, a to je Antivirus C. Tak abychom dnešní program nezahltili všemi těmi dobrými návrhy, které jsme společně s mnohými kolegy z opozice podali, tak jsme vybrali čtyři návrhy zákonů, a protože se opakuje situace z loňského roku a víme z veřejných vystoupení představitelů vládní koalice, že opět nechtějí připustit debatu, stejně, jako před rokem jste se nám smáli a nechtěli jste debatovat o koronaviru, dneska nechcete debatovat o odškodnění, korespondenční volbě, změně podmínek v hmotné nouzi a pomoci našim hendikepovaným občanům a uvádíte tady mnoho zástupných důvodů.

Chci ocenit ty členy vlády, kteří jsou přítomni a kteří se zapojili do debaty. Takhle já si představuji parlamentní debatu. Nemusíme spolu souhlasit, ale máme si spolu vyměňovat názory, fakta, ideje, hájit hodnoty, které jsou vlastní té či které politické straně. Ale tím, že nechcete schválit program, tak jste vlastně zúžili počet vystupujících. Už tak jednáme dlouhé měsíce v polovičním formátu a ani v tom polovičním formátu nejste ochotni připustit debatu, do které by se mohli zapojit ti, kteří nejsou vybaveni přednostním právem. Já to považuji za zbabělost. My vás nepřesvědčujeme o tom, abyste hlasovali pro konkrétní návrh zákona či že byste nemohli přijít s nějakým lepším řešením, s dobrým pozměňovacím návrhem. Vy prostě odmítáte debatu šmahem jako celek! A to je špatný přístup, který se nám nevyplatí. Nám všem.

Velmi často slyšíme z úst vlády, já bych řekl, i pochopitelnou větu: Jsme na jedné lodi, pojďme to řešit spolu. No, my se snažíme, ale kormidelníkem a kapitánem té lodi je vláda, která má většinu. Je to logické a přirozené. A teď nejde o poslance opozice, což samozřejmě... (nesroz.) dobře, kdybychom mohli spolu projednávat konkrétní návrhy zákonů, ale jde o ty, kterých se ty zákony týkají. Když dneska nepřipustíte debatu o odškodňovacím zákonu, tak z té paluby vyhazujete statisíce podnikatelů a živnostníků.

Když nepřipustíte debatu o korespondenčním hlasování Čechů, kteří žijí v zahraničí, tak z té paluby shazujete desetitisíce potenciálních voličů. Každý nevyužije to volební právo, to je jasné, je to i v České republice. Pokud nepřipustíte debatu o tom, jak upravit podmínky dávek v hmotné nouzi, házíte přes palubu desetitisíce lidí, kteří musí snášet chování nepřizpůsobivých osob, opakované. A pokud nepřipustíte debatu o tom, jak pomoci hendikepovaným, aby v tak těžké době nemuseli podstupovat další a další byrokratické (nesroz.), tak tím i tyto naše spoluobčany vyhazujete z té paluby. Jsme na jedné lodi, nebo nejsme na jedné lodi? Za nás, za ODS a myslím, že za kolegy z KDU a TOP 09 říkáme: chceme být na jedné lodi, chceme přinášet řešení, neříkáme, že naše řešení jsou nejlepší, považujeme je za dobrá a jsme připraveni ve výborech debatovat o dobrých návrzích, které přinesou kolegové například z vládních stran. Každý nápad dobrý v této době. Opravdu skoro čtyři měsíce žijeme v nouzovém stavu, a to nepočítám jarní měsíc a víc než měsíc v poměrně tvrdém lockdownu.

A teď mi dovolu, abych se postupně vyjádřil ke třem návrhům zákonů. Největší část budu věnovat pochopitelně otázce odškodnění. Jsem rád, že je tady paní ministryně financí. Loni v dubnu jsme byli spolu v jednom diskuzním pořadu České televize a paní ministryně oznámila, že vládní pomoc podnikatelům a občanům do konce roku bude ve výši 1,2 bilionu korun. Já jsem v okamžité reakci, je to živé vysílání, označil tato čísla za fantasmagorická. A loni v dubnu jsme se mohli přít, kdo bude mít pravdu. Mám před sebou výsledky státního rozpočtu, mám před sebou oficiální dokumenty Ministerstva financí. Ne opoziční tabulky. A i kdybych byl mimořádně velkorysý a souhlasil s tím, že každý řádek v té pomoci tam patří, což není pravda, nevím, jak s covidem souvisí zrušení daně z nabytí nemovitostí, fakt nevím. My jsme to navrhovali už asi před čtyřmi lety a o tom covidu tehdy ještě netušil vůbec nikdo na celém světě, takže to není fér. Ale říkám, buďme mimořádně velkorysí, neškrtejme například oddlužení nemocnic, které se zadlužily ještě před příchodem covidu atd., a pak ta částka by se snižovala. Nicméně i ta optimistická čísla vlády, napočítal jsem tam úplně všechno, dělají do kupy 283 miliard z veřejných rozpočtů a z toho 216,5 miliardy ze státního rozpočtu. To nejsou malá čísla, ale je to méně než 25 % slibů a slibované částky. A tady já vidím největší problém vlády a to je podle mě klíč k tomu, proč veřejnost ztrácí důvěru v kroky vlády, ztrácí ochotu a denně dodržovat všechna nařízení. Nikdo se v tom nevyzná.

Malý příklad. Jsme v zimě, zimní sezóna. Vlekaři, ale i uzavření restaurací v této druhé vlně. Pamatujete si mnohá vystoupení ministra Havlíčka, který říkal: nebojte se, podnikatelé, já navrhnu, abychom hradili, už je to podruhé, sto procent nájmů, které musíte platit. Kdo by proti tomu protestoval? Nikdo. Jaká je realita? Je tam sto procent? Není tam sto procent! Je tam padesát procent. Takže to je polovina slibů. Opět slib, opět očekávání, opět zklamání.

Mohl bych mluvit například, co se děje na těch horách. Vláda zavřela vleky – některé, abychom si řekli, a znemožnila vlastně sjezdové lyžování. Vidíte ty obrázky z hor? Jsou tam ti lidé? Jsou ta opatření vlády logická? Přispěla ke zvýšení bezpečnosti těch lidí, k jejich zdravotnímu stavu? Kdo se na to podívá, tak musí logicky odpovědět, že ne. Pak se podíváme k sousedům do Rakouska, kde je to možné. Mají přísná pravidla, sníženou kapacitu, odstupy, roušky. Co řekne ministr zdravotnictví? To není špatné řešení, ale to víte, my jsme Češi. Rakušané je dodržují, a jak by zareagovali Češi? My jsme horší než Rakušané? Jak to může říct ministr české vlády?

Včera jsme zažili epizodu s tím, jak se doporučuje zastavit očkování – to řekne Ministerstvo zdravotnictví. Ministerstvo zdravotnictví řekne, že to není pravda, pak to

potvrdí premiér, a vláda opět neřiká pravdu. Je reálný problém, je málo vakcín. Nikdo rozumný z toho nemůže obvinít českou vládu. My to samozřejmě neděláme, tak abychom pak nevedli polemiku o něčem, co nikdo neřekl. Nicméně byl spuštěn diletantsky připravený systém registrace a rezervace. Kdo z vás, členové vlády, je ochoten dnes a denně vysvětlovat těm seniorům, kteří se chtějí očkovat, kteří mají termín, kteří se těšili, že až dostanou druhou vakcínu, se budou moci častěji vidět se svými dětmi a vnuky, že jim přijde suchá SMS: Váš termín očkování se ruší. Na jednoduchou otázku, zda když někomu propadne termín z důvodu, který nezavinil, zda se postaví ten člověk znova na konec fronty, nebo se celá ta fronta posune, neznám odpověď. V té SMS, která chodí těm našim seniorům, přijde suché oznámení: ruší se a znovu se rezervuje. To znamená, jdou na konec fronty. Ti, kteří zvládli ty peripetie s rezervačním systémem!

Vím, o čem mluvím. Jsem profesí programátor a trvalo mi to dvě a půl hodiny, než tento triviální úkon zvládl informační systém, za který prý má být zodpovědný člověk navržen na státní vyznamenání. Ti, kteří měli tu naději, že to zvládl a už se těšili, že budou tento nebo příští týden očkování, najednou jim tu naději bereme. A nejsme ochotni říct ani pravdu, co se bude dít v příštích týdnech. A nejsme schopni když tak udělat jednoduchou operaci – ona není úplně jednoduchá, ale logická a spravedlivá: pokud někomu propadl termín, je pořád v čele té fronty a celá fronta se musí posunout. Jinak bojujeme a zvyšujeme nevraživost, souboj. A my starší si pamatujeme, jak probíhal souboj o podpultové zboží za komunistů.

Teď k těm číslům Ministerstva financí. A pojďme i vládu pochválit. Musím říct, že za některé programy si to zaslouží, abych zase nebyl obviňován, že mluvím o té kritice. A je logické, že člověk se v té debatě soustředí na to, o čem si myslí, že by se dalo vylepšit, zlepšit, to není jen tak, jako že máte nějaké jednoduché politické body za to, že kritizujete vládu.

Určitě zafungoval kompenzační bonus. Měl jsem vlastně to štěstí, nebo smůlu, že jsem s paní ministryní debatoval o tom původním návrhu, o něm se už našťestí nemluví, který byl úplně špatně. A jak říkal pan předseda Jurečka, neslyšel jsem, že by někdo takhle plísnil ty úředníky, že byl úplně špatně. Ale dopadlo to dobře, 15 000 byla taková, řekl bych, opravdu záchranná částka pro toho živnostníka. Finanční správa to zvládla, nebylo to jednoduché, vyplácelo se opravdu rychle a promptně. Nebylo to nijak byrokraticky náročné. Ano, stalo se, že mizivé procento nebo promile žadatelů švindlovalo. Já bych řekl, že vláda, ale i vystoupení paní ministryně dneska, když mluvila o našem návrhu zákona, že vláda je fascinovaná tady tou penimnožinou těch, kteří nedodržují pravidla, a zapomíná na tu naprosto většinu slušných, kteří všechno plní, nic nepodvádějí, nic nekradou, jenom v té těžké době potřebují pomoc. Ale program fungoval. Teď je to samozřejmě mnohem horší, protože si musíme připomenout, že vedle kompenzačního bonusu v té první vlně fungoval druhý úspěšný program, a to odpuštění minimálních záloh na sociální a zdravotní pojištění, který vlastně fungoval automaticky a můžeme odhadovat, že ho čerpalo zhruba půl milionu živnostníků, aniž by museli o něco žádat. Výborná věc, je třeba vládu, ale taky Sněmovnu a Senát, které to schválily, za to pochválit. Tudíž to bylo opravdu 15 000. Tento program skončil, toto odpuštění. Jak jsem říkal na začátku, naše návrhy zákona, které by to prolongovaly, tady leží měsíce a měsíce, a nic se neděje. A z 15 000 je 10 000. A to už je problém. Uvidíme, jak se postavíme k návrhu našich kolegů z horní komory. Pouze připomenu, že už jsme o tom hlasovali. Myslím, že pan předseda Jurečka by mi to potvrdil. On už ten pozměňovací

návrh tady dal. Neprošel napoprvé, tak doufáme, že projde napodruhé. Takže podruhé jsem pochválil vládu.

Potřetí pochválím vládu za program Antivirus C: 13,5 miliardy ušetřených peněz pro malé firmy do 50 zaměstnanců s minimálními byrokratickými náklady. V zásadě automaticky odečetlo sociální pojištění, které platí zaměstnavatel za ty, kteří splnili tu podmínku. A pokud firma splnila základní podmínky, 90 % zaměstnanosti a 90 % objemu mezd, které se vyplácely v březnu, pokud mě paměť neklame. Zapomněl jsem říct to číslo, když jsem chválil vládu, kompenzační bonus byl 20 miliard. Pochvala.

Antivirus C 13,5 miliardy, já se omlouvám, 13,3 miliardy – pochvala. Zrušení minimálních záloh na sociální pojištění 7,4 miliardy – pochvala, a 6,9 miliardy zrušení minimálních záloh pro zdravotní pojištění – pochvala. Takže do kupy je to zhruba 47, 48 miliard opravdu užitečné pomoci, která šla rychle a za malých byrokratických nákladů. Ale to samozřejmě nestačí.

A proti tomu si dejte desítky dotačních titulů, které naše vláda evidentně miluje, a podívejte se, jak jsou úspěšné. Program COVID – Sport. Nechci ani připomínat příběh předsedy Národní sportovní agentury. Pamatujete si ty tiskovky, jak litaly miliardy? Sto milionů. Program Czech Rise Up 43 milionů. Program Country for the Future, to je fakt jak satirický název, když se podíváte, jak funguje česká státní správa, 66 milionů. Program Technologie Covid, 28 milionů. Program Technologické agentury Trend, 3 miliony. Program Technologické agentury ÉTA, 23 milionů.

Ministr kultury během mého krátkého vystoupení už odešel, tak se podívejme, jak dopadly programy v kultuře. COVID – Kultura I a II 300 milionů. Opravdu si myslíte, že je to částka, která pomůže celé široké oblasti kultury? Tři sta milionů? Program BUS 900 milionů. Program COVID – Nájemné 4,1 miliardy. Program COVID – Lázně. Pamatujete si, jak se chválila paní ministryně pro místní rozvoj? Sto milionů. A z těch titulek, já nevím, kolik stála propagace, možná víc, pamatuju si bombastické tiskovky a bombastické zprávy. A takhle bych mohl pokračovat. Jinými slovy, tyto programy v zásadě nefungují, jsou byrokraticky náročné, pomáhají pouze vybrané skupině, logicky se na některou skupinu zapomene. A když to sečtete, tak ta pomoc není ani nějak finančně významná.

Proti tomu náš návrh – jednoduchý, na nikoho nezapomíná. Ano, paní ministryně má bezesporu pravdu, bezesporu tam budou legislativní nedostatky, legislativní chyby, jsme připraveni o tom debatovat. Už to říkal pan předseda Jurečka, já nemám žádný odbor právníků k dispozici, žádná opoziční strana je nemá, takže to já připouštím, že tam chyby jsou. Ale (nesrozumitelné) o tom principu. Je správné těm, kteří nesmějí podnikat, platit 100 % fixních nákladů, nebo ne? To je ten princip. A bavme se o tom, a já jsem na to připravený, když je zavřená restaurace a má jenom okénko, jestli je to 50, 80 nebo 100. To je legitimní debata mezi prvním a druhým čtením. My neříkáme, že tam musí být 50 nebo 100. Už máme nějakou zkušenost. Už jsme schopni dostat konkrétní data a můžeme to upravit. A druhý princip, který je základem: těm, kterým je částečně znemožněno podnikání, je 50 % fixních nákladů. Ano, může to být 60 nebo 40, bavme se o tom! A ne takhle hodit do koše! Já bych to ještě pochopil, kdyby vedle byl lepší, komplexnější, legislativně správnější návrh vlády. Máme takový návrh? Nemáme! Zato slyšíme nový a nový program.

Kolegyně, kolegové, tento týden vyhlásil, myslím, že ministr Havlíček program podpory vlekařům a skiareálům. Četli jste, jaká je to podpora? S velkou slávou. Nebojte

se, my to chápeme, nemůžete to provozovat, my vám pomůžeme. Jediná podpora je a doporučení státu těmto lidem, kteří vlastně celé své podnikání mají vlastně sezónního charakteru, a jediné doporučení státu je: Vezměte si půjčku, vezměte si úvěr a my vám zaručíme 80 % toho úvěru! No to je skvělá pomoc! To si snad někdo dělá legraci. Která banka jim půjčí, když už nic nemají a nemohou podnikat? Co to je za pomoc? Proto je ten náš návrh zákona mnohem lepší, protože je univerzální a platí pro všechny.

Já vás prosit nebudu, já vás žádám o to, abyste umožnili to debatou, abyste propustili ten návrh zákona, a za nás slibuji, že pokud přinesete lepší pozměňovací návrhy, že je rádi podpoříme. Možná se ukáže, že je třeba něco změnit zásadně, nebo ne. Ale už tady moji předřečníci říkali: Kolikrát jsme (nesrozumitelné) komplexní pozměňovací návrh. Antivirus! Pamatujete na Antivirus? Kurzarbeit. Čerstvá zkušenost, budeme rozhodovat. Vládní návrh zákona, komplexní pozměňovací návrh menšího koaličního partnera a proti tomu komplexní pozměňovací návrh většího koaličního partnera. A my v opozici to máme pískat. Členové většího koaličního partnera, jeho poslaneckého klubu, říkají: Podpořte náš, ten je lepší než ten sociálně demokratický. A sociální demokraté říkají: Ne, ne, ne, nepodporujte ten návrh kolegů z ANO, podpořte náš, ten je lepší. Já vás překvapím. My to neposuzujeme podle toho, jestli to podali sociální demokraté, anebo to podalo hnutí ANO. Snažíme se dívat na ten konkrétní text a vybrat ten lepší. Nechte se překvapit, jak budeme hlasovat.

Proto vás žádám, abyste tu debatou umožnili, abychom společně, jak rádi říkají členové vlády, na jedné lodi dotvořili ten návrh zákona tak, aby byl funkční a byl přijat poměrně rychle, aby skutečně pomohl dřív, než ty živnosti a firmy budou zavřené. Protože to je skoro vždy nevratný proces. A není tak jednoduché znovu zakládat firmu a znovu zakládat svoji živnost. Já doufám, že jste slyšeli dostatek argumentů, proč si myslíme, že univerzální prostředek je lepší než ty konkrétní dotační tituly. My určitě nevzdáváme ty naše dobré návrhy, abychom zopakovali to, za co jsem vládu pochválil. Odpuštění záloh, nebo minimálních záloh na sociální, zdravotní, odpuštění daně živnostníkům za loňský rok, zopakování programu Antivirus C. A takhle budeme pokračovat. Jsme si vědomi, že jsme v menšině. Proto nabízím debatou a případnou úpravu parametřů jednotlivých návrhů zákona. Tolik k odškodnění.

Teď se vrátím ke korespondenční volbě. Jsem jeden z těch, kteří ten návrh zákona podepsali. Mnohé kolegyně a mnozí kolegové ho popsali. Já nebudu opakovat argumenty. Jenom se zkuste zamyslet, jaká by byla volební účast, kdyby například pro občany z českých krajů volební místnost byla v Brně a v Ostravě a pro občany Jihomoravského, Moravskoslezského kraje by volební místnost byla v Praze. Jen si tak modelujeme, že máte možnost volit, jenom musíte urazit nějakých 300, 350 kilometrů.

Musím ocenit vystoupení pana ministra Petříčka. (Nesrozumitelné) to podpořil. Myslím, že všechny ty výhrady, které tady vznesl k technice, k zabezpečení, méně byrokracie jsou k diskusi. Ale pokud ten návrh smeteme ze stolu, tak už to nestihneme. Takže to bude hezké, bude to vypadat, jak někdo má výborné nápady, jak to udělat lépe, jednodušeji, bezpečněji, ale výsledek bude jedna velká nula. Pane ministře, prosím, přesvědčte své kolegy z klubu, aby podpořili návrh programu, připravte spolu s námi ty pozměňovací návrhy. My to rádi vylepšíme tak, aby ten komfort byl.

Podle mě ale nezazněl hlavní důvod, politický důvod. Ti, kteří velmi často protestují proti tomu zákonu a snažejí, abych tak řekl, zástupné argumenty, ale který je pravdivý. (Nesrozumitelné.) Oni tam nemají voliče, nebo se obávají výsledků zahraničí. Já teď nemluvíme o tradičních politických stranách, pane ministře zahraničí. Ale všichni umíme

přečíst výsledky, jak volilo třeba těch deset tisíc Čechů v minulých volbách a jaké byly volební preference. Zjednodušeně: opozice 70, vládní strany 30. Zjednodušeně, nahrubo. Ale to přece není důležité. Důležité je jim tu šanci dát. Příště to může být naopak. Takže nebojte se toho výsledku. Nebojte se našich občanů, kteří pracují, studují nebo dočasně žijí v zahraničí. Přesvědčte i je, že pro ně máte dobrou nabídku. A možná ocení, a já vím, že mnozí ocení, pokud byste spolu s námi jim umožnili volit jednodušším způsobem, protože oni mohou volit, jenom to mají příliš komplikované. Tak abychom si to řekli přesně. Umožněte to spolu s námi a myslím, že mnozí to ocení a budou bonifikovat ty strany a ty kandidáty strany, kteří jim tu možnost volit zjednodušili.

A třetí věc, o které chci mluvit, je náš návrh zákona, návrh novely zákona o pomoci v hmotné nouzi. Ten jsme podali v březnu 2018. Ten už na rozdíl od těch dalších tisků má za sebou první čtení. A na průběhu projednávání chci říct, že tady se ukazuje, že je možná komunikace mezi vládou a opozicí a je možné najít shodu.

My jsme v zásadě přišli s návrhem, zjednodušeně se mu říká "tříkrát a dost", to znamená, pokud někdo třikrát za dvanáct měsíců spáchá vyjmenovaný přestupek, tak přijde o sociální dávky. Cílem bylo alespoň mírné zlepšení v těch složitých oblastech. A v té debatě jsme zaznamenali obavy, že je to příliš přísné, že je to příliš restriktivní. A našli jsme řešení společně. To znamená u jednoho, a to je nejzávažnější přestupek, a to je vlastně přestupek (nesrozumitelné) to znamená, pokud někdo nezajistí účast dětí v povinné školní docházce, tak platí jedenkrát a dost. U těch ostatních třikrát a dost. Tento princip znamená, ne že přijdou o dávku u těch ostatních přestupků, ale že z té dávky se strhnou nezaplacené pokuty, které tito lidé, kteří páchají přestupky, opakovaně páchají, nic neplatí, naše samosprávy to samozřejmě musí řešit. Vzniká jim agenda, vznikají jim nezaplacené a často nevyzpytatelné pokuty. Našli jsme řešení mezi vládou a opozicí a chci ho ocenit.

Přestože až do okamžiku projednávání po prvním čtení v sociálním výboru bylo Ministerstvo práce a sociálních věcí hluché a slepé a nechtělo pomáhat, díky i té debatě, a děkuji všem, kteří jsou členy sociálního výboru, tak Ministerstvo práce a sociálních věcí po té debatě splnilo to, co od nich očekáváme. Zapojilo se do debaty, pomohlo s legislativně-technickým řešením těch myšlenek a je to připravené k tomu, abychom to propustili ze druhého do třetího čtení. Samozřejmě se budou ještě načítat určitě některé pozměňovací návrhy.

Na těchto třech případech jsem chtěl ukázat, že není pravda, že pouze kritizujeme vládu. Opak je pravdou, že přicházíme s dobrým řešením pro naše občany a pro naše podnikatele. Současně říkáme, že to není jediné možné řešení a že jsme připraveni o těch věcech debatovat s vládní většinou. Ale musí být zájem o tu debatu z obou stran. Těch témat, i když nám dneska zamáznete pořad schůze, se nezbavíme. My vám nedáme pokoj, protože si myslíme, že je to dobře pro naše občany a dobře pro naše podnikatele. A budeme to navrhovat tak dlouho, až to skutečně projednáme. To berte jako fakt. A současně zkuste využít tu podanou ruku, nebud'te zbabělí, pojd'te s námi o tom debatovat. A já se těším, že možná přinesete lepší řešení, než na které jsme přišli my.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček. Připraví se místopředseda Sněmovny Tomio Okamura. Prosím, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedající, děkuji. Dovolím si krátce zareagovat pouze na některé předřečníky. Ve svém projevu jsem chtěl především zdůraznit, že vláda, potažmo Ministerstvo zahraničních věcí neseseděly se založenými rukama a naopak otázku korespondenční volby aktivně řešíme a máme jasnou představu, jak by měla být ošetřena. Také jsem nabídl, že v té debatě jsme připraveni být nápomocni tak, aby jakýkoliv návrh, který Sněmovna bude projednávat, byl prakticky proveditelný, byl pokud možno... nebo směřoval k tomu cíli, a to je usnadnit přístup k volbám našim občanům, kteří dlouhodobě žijí v zahraničí. To je za mě. Já jednoznačně podporuji to, abychom občanům České republiky, kteří žijí v zahraničí, tuto možnost dali, aby se mohli jednodušeji účastnit základního demokratického rozhodování, a to jsou volby, a abychom udělali maximum pro to, aby to bylo již při volbách do Poslanecké sněmovny na podzim letošního roku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní místopředseda Poslanecké sněmovny Tomio Okamura. Připraví se paní vicepremiérka, ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já zareaguji na poslance KDU-ČSL Benešika, teď si nemůžu vzpomenout na vaše křestní jméno. To nevádí. Protože vy už nic na mě nemáte, tak se zoufale snažíte mě v uvozovkách pomluvit něčím z roku 2008, že jsem prý byl ambasadorem roku multikulturního dialogu. Ono to spočívalo v tom, že jsem byl osloven do poroty miss dívek, které legálně žijí či studují v České republice. Krásných dívek. A abych vám udělal radost, tak se přiznám, že jsem byl i v porotě jiné soutěže, světové miss. A líbilo se mi to. Chápu, že vás, pane Benešiku, asi nikdo nikdy do poroty mezinárodní miss či světové miss neoslovil ani jste se jí nezúčastnil, protože prostě o vás není zájem. Protože proč vy byste měl hodnotit světovou miss? Vždyť vás ani nikdo v širším kontextu nezná, prostě vás neoslovili. A to, že jako chlap s tím asi máte problém a že vás nikdo neoslovil, není o vás zájem. Takže já už ty vaše zoufalé výkřiky –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím o oslovování poslanců prostřednictvím předsedajícího. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máte pravdu. Omlouvám se. Prostřednictvím pana předsedajícího, ty vaše zoufalé výkřiky proti mojí osobě nemá smysl komentovat. A pakliže budu osloven, abych byl opět v porotě nějaké světové miss nebo mezinárodní miss, rád se samozřejmě zúčastním. A jsem si jistý, že vás tam určitě jako jednoho z porotců nepotkám, protože proč by vás měl někdo oslovovat.

Chtěl bych to shrnout. Hnutí SPD nemá nic proti cizincům, kteří k nám cestují. Já ostatně podnikám v cestovním ruchu. Naše společnost je největším dovozcem japonských turistů do střední Evropy a jsem rád, že díky tomu mají stovky českých občanů práci, že můžu dávat z privátního sektoru práci českým občanům. Vy nedáváte práci podle mého názoru nikomu, kdyžtak mi to vyvráťte. Vy jenom čerpáte z veřejných peněz. Díky našim klientům z naší společnosti mají práci stovky lidí na hradech, na zámcích, průvodci, dopravní firmy, samozřejmě teď v krizi se to přerušilo. Mají práci restaurace, stovky

zaměstnanců v restauracích, protože dovážíme ročně do České republiky pětimístná čísla počtu těch turistů. Platíme tady daně, to znamená, platíme do rozpočtu České republiky. A jsou to i výrobci tradičního českého skla, kteří jsou dneska v zoufalé situaci, kteří díky nákupům našich klientů mají obraty, a řekne vám to každý, že nakupují nejvíce čínští a japonští turisté. Takže já celý život propaguji Českou republiku v zahraničí z privátních financí. Pracuji s cizinci. Pracuji v mezinárodním prostředí. Jsem ve vedení mezinárodní společnosti od roku 1997. Já se za to nestydím. Je pravda, že je tady řada lidí, které jsme celý život platili z našich daní a kteří nikdy nikoho nezaměstnali, nikdy v podstatě nic v soukromém sektoru ani v takovém rozsahu na mezinárodní úrovni nevybudovali. Takže tahle kritika, tahleta zoufalá kritika, tady ty zoufalé pomluvy lidí, kteří nikdy nedali stovkám lidí práci, z vlastního jenom umí plivat špínu, kritizovat a zoufale možná i – no, nevím, já ty vaše pocity nevím. Je to prostě úplně šílený tahleta úroveň téhle diskuse pana Benešika.

Já jsem chtěl říct ještě k postoji SPD, aby to nebylo překrucováno. My nemáme nic proti tomu, když se někdo přiznání, provdává, my nemáme nic proti, když se sem k nám legálně přijede někdo podívat na krásné památky, když tady studuje. My nemáme nic proti tomu, když lidé, kteří mají potenciál přizpůsobit se naší společnosti na pracovní pozice, na které nelze najmout české občany, nejsou k dispozici, tak abychom dočasně zaměstnali tyto lidi a potom, až by samozřejmě stoupla nezaměstnanost a naši lidé by neměli práci, tak samozřejmě je potřeba tato povolení k pobytu ukončit a je potřeba preferovat občany České republiky. To je v pořádku.

Nemáme ani nic proti tomu – ostatně to je i moje plánovaná cesta do Afghánistánu. Vy jste byli ve vládě dlouhá léta, ale nikdo z těch dosavadních vlád se nesnažil v podstatě viditelně otevřít exportní možnosti pro české firmy. Afghánci velice dobře znají moje názory na islám. To jsme si řekli hnedka zkraje a ještě mi dali za pravdu. Naposledy v úterý večer mi znovu afghánský velvyslanec zopakoval, že mi to zopakují v tom Afghánistánu, že se mnou souhlasí, protože oni taky bojují s Tálibánem, bojují proti radikalismu, potřebují podporu v tomto boji proti radikalismu, potřebují stabilizovat podmínky tak, aby byla nižší migrace, aby Afghánci nemigrovali do České republiky, a to jsou ty průsečíky. A hlavně čeští exportéři měli obrovský zájem o tu cestu a sami říkali, že za dvacet let nikdo nedokázal dát dohromady cestu velkých českých exportérů do této země, kde přitom ten stát má k dispozici obrovské peníze na státní úrovni. Ta země je jinak samozřejmě chudá, co se týče životní úrovně obyvatel, a jsou tam velké projekty.

To znamená, že já nemám vůbec žádný problém spolupracovat ekonomicky na výhodných záležitostech pro Českou republiku s celým světem a taky to dělám celý svůj život. Celý svůj život spolupracuji s různými zahraničními partnery. Aznovu říkám, že jestli budu pozván do nějaké miss, které se účastní i mezinárodní dívky, tak se toho samozřejmě opět rád klidně zúčastním. Je to příjemný večer a rád na tom samozřejmě budu nějakým způsobem participovat v porotě. To je k tomuhletomu. Ale vy chodíte někam do roku 2008, ale já bych se skutečně vrátil, a to už bude samostatné video, na které se zase určitě rádo podívá přes sto tisíc lidí a více.

Musíme se vrátit k tomu, proč KDU-ČSL a vaši členové jezdí na sjezdy Sudetoněmeckého landsmanšaftu. A je potřeba si teď před volbami připomenout, že tohoto srazu se účastnili například předseda KDU-ČSL Pavel Bělobrádek, ministr kultury Daniel Herman, který o sudetácích hovořil jako o milých krajanech. Mimochodem zúčastnil se toho i poslanec TOP 09 Daniel Korte nebo exministryně práce a sociálních věcí za ČSSD Marksová Tominová.

No, Sudetoněmecký landsmanšaft, abychom řekli občanům a veřejnosti, čeho se účastníte opakovaně, je organizací, kterou založili nacisté, fašisté a němečtí šovinisté. V roce 1949 byl vyhlášen jeden ze základních a dodnes platných dokumentů Sudetoněmeckého landsmanšaftu, takzvaná Eichstättská adventní deklarace, kde se mimo jiné objevují tyto požadavky – cituji: "Naším nezadatelným požadavkem je návrat vlasti v jazykových hranicích z roku 1937. Jde o nastolení udržitelného poměru mezi Německem a jeho západoslovanskými sousedy. Předpokladem pro to by také byla připravenost Čechů a Poláků vrátit vyhnáným Němcům jejich vlast. Všechny tyto úkoly mohou být řešeny pouze v rámci federalistického uspořádání Evropy." Konec citátu.

A tuto deklaraci, kam vy proaktivně jezdíte, je to jeden ze základních a dodnes platných dokumentů Sudetoněmeckého landsmanšaftu, podepsali: Becher, někdejší přívrženec Kameradschaftsbundu, člen NSDAP, Walter Brand, člen henleinovského hnutí, Brehm, SS Sturmbannführer, nositel zlatého stranického odznaku NSDAP, Hergl, SS Hauptsturmführer, funkcionář NSDAP, Hönig, člen NSDAP, nacistický novinář. Takže tohleto podepsali, ten dokument, který je jedním ze zakládajících dokumentů Sudetoněmeckého landsmanšaftu, kam jezdí KDU-ČSL. Já to radši zopakuji, abychom neztratili nit, protože ten seznam bude hodně dlouhý. Dále Götz, bývalý spolupracovník nacistické tajné služby, člen NSDAP, Lemberg, nacista a v roce 1938 člen Sudetoněmeckého freikorpsu. Já nehovořím německy, takže se omlouvám za výslovnost. Turnwald, člen NSDAP, spolupracovník SD, Franzel, původně sociální demokrat, za okupace policejní důstojník jednotky podílející se na popravách českých vlastenců v Kobylisích, Zawadil, vysoký funkcionář NSDAP a spolupracovník nacistické tajné služby, Schreiber, bývalý nacista, Preissler, bývalý nacista. Schütz, člen SdP, sudetoněmecká partaj, Jaksch, sociální demokrat, Reitzner, sociální demokrat, Sladek, duchovní, a další.

Takže součástí těch "milých krajanů", jak vy u vás u lidovců říkáte, pane Benešiku, Hermane, Bělobrádku, je i organizace Witikobund a ta je jasně personálně propojena se Sudetoněmeckým landsmanšaftem. A já ocituji ze zprávy českého Ministerstva vnitra z roku 2004. Českého Ministerstva vnitra z roku 2004, abychom viděli, na jaké akce vy jezdíte. Cituji: "Pozornost si rovněž zaslouží organizace sudetoněmeckých nacistů Witikobund, který v prostředí landsmanšaftu šíří protičeské názory. Programem organizace je odčinění údajných válečných zločinů spáchaných spojenci na německém národě a dále odstranění lži o německých zločinech včetně takzvané holocaustové kultury jakožto projevu neněmeckého myšlení." Konec citátu. A na akce této organizace Sudetoněmeckého landsmanšaftu, jejíž součástí je organizace Witikobund, a píše to česká správa českého Ministerstva vnitra z roku 2024, se lidovci jezdí opakovaně účastnit a podporují to.

Celostátně... Ale pojďme ještě trošku do té historie Sudetoněmeckého landsmanšaftu, abychom se podívali na činnost KDU-ČSL. Celostátně se Sudetoněmecký landsmanšaft ustavil 25. ledna 1950 na setkání v Detmoldu, kde bylo přijato druhé základní prohlášení Sudetoněmeckého landsmanšaftu, které opět požadovalo právní nárok na vlast a znovuzískání vlasti. Mezi sedmnácti signatáři se to bývalými funkcionáři NSDAP opět jenom hemžilo: Lodgman, Tins, Staffen, Wollner, Leibl, Schmidt, Schneider, Benatzky, Diewock a další. Podle názoru našeho hnutí SPD by oficiální představitelé našeho státu na taková setkání milých krajanů s nacistickou minulostí jezdit neměli. Vy lidovci tam ale, pane Benešiku, jezdíte pravidelně.

Já už to nebudu protahovat, protože je tady mimořádná schůze k jinému tématu. Jenom jsem reagoval na ty zoufalé výkřiky KDU-ČSL, která balancuje preferenčně pod pět procent v mnoha průzkumech. Takže vidím, že se pan Benešik už zase hlásil, že zase bude štěkat, zase bude kopat. Ale víte, my v SPD máme rádi jedno přísloví. Je to dokonce, tuším, staré arabské přísloví. "Psi štěkají a karavana jede dál."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní vystoupí paní ministryně financí Alena Schillerová a po ní pan poslanec Ondřej Benešik, v této chvíli poslední přihlášený s přednostním právem. Prosim, paní ministryně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já si dovoluji pár velmi stručných reakcí. Nebudu vás tady dlouho zdržovat. Poslouchala jsem a mnohdy jsem se nestačila divit. Já bych si rozhodně nedovolila tady někomu vytýkat, někomu z vážených poslanců, jakýkoliv legislativní nedostatek, to by mi moje vnitřní pokora nedovolila. A vy všichni víte, že jak v této komoře, tak v Senátu, opakovaně navrhuji – včera jsem to navrhovala i senátorům a tady to taky dělám, a děje se to – že jakýkoliv úředník Ministerstva financí zpracuje poslanecký legislativní návrh komukoliv z vás, lhotejnost, v jaké politické straně sedíte, za jakou politickou stranu jste tady, a připravíme vám ho bez ohledu na to, že k němu dám negativní stanovisko politicky právě proto, aby byl zpracován dobře a bezchybně a kdyby náhodou prošel, aby právě v té výkonné praxi – a já s tím mám bohatou zkušenost – nedělal problémy. Takže toto bych nikdy nevyčítala.

Ale tento návrh odškodňovacího zákona – za chvíli se budu věnovat věcné stránce, ale ještě velmi stručně okomentuji, protože mi to tu bylo vytýkáno několika pány předsedy – on trpí tak zásadními ústavně-právními vadami, které prostě nelze zhojit, nelze zhojit. A to bylo to, co jsem tu řekla. To nebylo o tom, že bych vám vytýkala, jestli tam má být odstavec takový nebo onaký. To bych si v životě nedovolila. A vždy vám nabízím, a znova to opakují jménem rezortu, který má špičkový legislativní a právní odbor, kdykoliv jakoukoliv pomoc bez ohledu na to, že politicky nebudu s tímto návrhem souhlasit. Tak jenom abych to prosím uvedla na patřičnou míru.

V celé řadě zákonů – ona tady paní předsedkyně Pekarová není – v celé řadě zákonů, je krizový zákon, zákon o státní záruce, z jaké kapitoly se to platí. Takže není pravda, že to v zákonech není. A samozřejmě vždycky když se připravuje nějaký zákon, převážně tedy vládní, tak se musí počítat s tím, já jako ministryně financí, aby na něj bylo, když zatěžuje výdajovou stranu nebo znamená propad v příjmech. Takže to nejde vytvářet zákony a nemyslet na to, z čeho se budou platit. To ani v domácnosti nejde. Ani doma si nemůžete dovolit, nikdo, nikdo, kdo prostě řídí jakýkoliv rozpočet, protože to je vlastně o těch jednéh penězích.

Já jsem tady slyšela hodně silných výrazů od pana předsedy Jurečky o nějakých fejčích a podobně. Já jsem vás na poslední schůzi tady žádala, abyste mi ty příběhy poslal. Já jsem připravena je všechny řešit. Anebo požádám kolegy z Finanční správy, aby je řešili a informovali mě o tom, jak dopadly. Samozřejmě ne že bych šla do spisů. Takže prosím, zatím jsem nedostala od vás žádný email. Takže já taky chci vědět, aniž bych zpochybňovala vaše slova, taky chci vědět, že to nejsou fejky – používám váš výraz. Pošlete mi ty případy. Podívám se na ně a věřte, že se jim budu věnovat a budu zkoumat, zda tam je problém, nebo problém není, a ráda vás budu informovat.

Pak se tady táhne jako červená nit, zaznělo to i dnes, o té vládní pomoci, o tom množství. Tak já se znova k tomu vrátím a poctivě to tady vysvětlím. A ještě než to udělám, tak řeknu, že v podstatě ten náš neustálý spor, který tady vedeme, je svým způsobem o takové nějaké ideologii vládní pomoci. A my, když na jaře přišla jarní vlna a v podstatě došlo k takovému plošnému uzavření ekonomiky, něco v důsledku vládních opatření – ale nezapomínejte na jednu věc. Ty vládní restriktce přišly kvůli pandemii, na to se pořád zapomíná. Takže přišla pandemie, přišla logicky vládní opatření. Ta nejsou typická česká. Podívejte se všude okolo – do Rakouska, do Německa. Mnohdy jsou mnohem tvrdší než ta naše.

Nechci nikoho kritizovat, jestli má postupovat tak, či onak. My za to neseme zodpovědnost a určitě tu politickou poneseme zejména ve volbách. Takže je to o té ideologii, přístupu.

A my skutečně v těch jarních měsících, kdy se částečně průmysl – ten jsme nezavřeli, ten se zavřel sám, automobilový, a zavřela se většina ekonomiky – tak jsme přistoupili k těm plošným opatřením. Kompenzační bonus – děkuji za pochvalu panu předsedovi Stanjurovi. A já zase děkuji za spolupráci. Spolupracovali jsme na tom se zástupci Daňové komory, spolupracovali jsme i částečně s opozicí, diskutovala jsem ta témata. A celou řadu dalších věcí jsme diskutovali. Takže já tady také děkuji, ať nejsem jenom kritiká.

Takže skutečně ten náš přístup na jaře byl víc plošný. Nieméně přišla podzimní vlna. Nevěděli jsme, s jakou silou udeří, jak dlouho udeří. A přišla. A ty vládní restriktce, které následovaly, se týkaly části ekonomiky. Nakonec viděli jste pokladní plnění rok 2020. Pokladní plnění za rok 2020 jasně ukázalo, že je vlastně zasažena část ekonomiky. Ale velká část ekonomiky šlape nejen stejně, dokonce i lépe. Proto dopadlo to plnění nakonec lépe, než jsme predikovali. Bylo to díky příjmům. Že nateklo víc příjmů o 111 miliard. A proto i náš přístup byl na podzim jiný. Byl zaměřený na ty segmenty, které jsou postiženy. Proto byl už jiný přístup kompenzačního bonusu, proto selektivní programy, protože plošné programy jsme vyhodnotili v ten daný okamžik, že nejsou nutné.

Pomoc trvá delší dobu. Trvá prostě několik měsíců. To jsme samozřejmě predikovat nemohli na samém začátku, někdy v září, v říjnu. Kdo z vás by to predikoval? Nakonec jste to tady poctivě přiznali i vy, že to je těžko predikovatelné. A my teď zvažujeme samozřejmě s ohledem – dnes budeme na vládě ve dvě hodiny jednat o dalším vývoji, zejména z hlediska zdravotního, a zvažujeme, že možná budeme hledat nějaký sjednocující prvek pro ty programy a zobecníme, pokud by to mělo pokračovat. Ale věřte, že není úplně jednoduché najít prostě to, co bude mít společného jmenovatele pro ty potřežené segmenty, protože jsou velice odlišné, a to i když se zvolí nějaký parametr, že jsme zvolili, zvolil pan vicepremiér Havlíček, 400 korun na zaměstnance, tak to vlastně nebylo na zaměstnance. Na zaměstnance máme Antivirus, který tady byl vcelku pochválen, alespoň některé jeho části, ze strany opozice. Tak to bylo zvoleno právě jako kritérium toho, aby jakési kritérium na poskytnutí fixních nákladů, protože se to velice těžko stanovuje.

A já jsem si to vyzkoušela, on to tady připomněl pan předseda Stanjura, když jsme vytvářeli poprvé kompenzační bonus, když jsme přišli s tím prvním nápadem zkoumat pokles tržeb. Prostě bylo to neprůchodné, složité. Upustila jsem od toho. Po obrovské vlně kritiky jsem to uznala a ustoupila od toho. Bylo to něco, co tady nikdo nikdy nedělal. Nikdo nemáme patent na rozum. Hledáme, nasloucháme, debatujeme. Já jsem vždy, a jsem za to velmi vděčná, k jednacímu stolu, protože to vznikalo v podstatě ze dne na

den, ty návrhy vznikaly přes noc, pozvala vždycky Komoru daňových poradců, Svaz obchodu a cestovního ruchu, Asociaci malých a středních podniků, Hospodářskou komoru a další a naslouchala jsem. A jsem za to vděčná. A vlastně i s vámi jsem mluvila o celé řadě zákonů, které jsme tu dělali poprvé.

A teď se pojďme trochu pobavit o té částce 1,2 bilionu, kterou tady neustále předhazujete. Když se podíváte na poskytnutou pomoc, a každého prvního s pokladním plněním ji Ministerstvo financí posbírání po resortech a vydá, tak poslední čísla mám k 31. 12. Jsou to částky, jak tady bylo řečeno, 283,4 miliardy, z toho přímá pomoc podnikatelům, domácnostem asi 184,2, odklady záloh a tak dále 35,2. Největší část té plánované pomoci byly takzvané podpořené úvěry, plánované podpořené úvěry na základě státních záruk. A ty státní záruky schválila tato Poslanecká sněmovna. Já jsem za to vděčná. Byly podpořeny i opozičními poslanci, konkrétně mluvil tady o nich pan předseda Stanjura. Trochu mě mrzelo, že kriticky, protože ODS to podpořila, pokud si dobře vzpomínám. On dokonce měl pozměňovací návrh. Je to dobře. Já za to děkuju. To není kritika. A ono to není tak úplně málo. Samozřejmě kapacita těchto podpořených záruk, těchto provozních úvěrů, a ta záruka může být u nejmenších firem až 90 %, u středních kolem 80 %. Je to pro malé a střední firmy. Je tam kapacita až 500 miliard. Víte, že tato Poslanecká sněmovna schválila, nejdřív to bylo na provozní úvěry, a schválili jsme na podzim novelu k tomuto zákonu, aby to bylo i na investiční úvěry.

A jenom když se podívám, tak čísla z ČMZRB – od 1. 3. 2020 do 31. 12. 2020 podpořila ČMZRB s touto státní zárukou asi 10 248 klientů a objem zaručených a přímo poskytnutých úvěrů bylo 52 miliard. Celkově, když se podíváte na podpořené úvěry, tak je to 64,2, protože to děláme ve spolupráci s bankami. A ta jejich doba ještě přijde. Přijde doba, kdy skutečně pomůže firmám to, že tady budou jakési podpořené úvěry, nejdřív provozní, potom investiční. Kdybych měla použít parafrázi, tak my jsme přivedli koně k vodě a teď je na něm, aby se napil.

Děkuji a věřím, že stejně konstruktivní a se spoustou nápadů a podnětů a podpory, hlavně podpory, budete, až přijdu ve velice krátkém čase s novelou zákona o státním rozpočtu na rok 2021, právě proto, abychom mohli masivně podpořit ekonomiku a podpořit i podpůrné programy pro podnikatele. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké popoledne. A jako poslední Ondřej Benešík se hlásí o slovo. Další přihlášku tady zatím nemám. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Samozřejmě že mě trochu mrzí, že ta debata sklouzla do osobní roviny. Já se samozřejmě přiznám, a vůbec se za to nestydím, že nejsem zdaleka tak slavný jako pan Tomio Okamura, a proto právě za mnou nikdo nepřišel, abych se stal ambasadorem roku multikulturalismu, nebo chtěli, roku mezikulturního dialogu. Jako člověk, který nikdy nevěřil na multikulturalismus, jsem takovou nabídku nemusel zvažovat na rozdíl od pana Tomia Okamury, který na ni prostě kývl, protože se v té zprávě píše, že zastřešující organizací této události je Institut umění – Divadelní ústav, a ten vyzval ke spolupráci několik známých osobností a mezi nimi jmenoval pana Tomia Okamuru, který se stal ambasadorem této velké události. A v rámci té události jsou uvedeny klíčové akce, které byly pořádány. A tam jsem ty akce nebo semináře vyjmenoval, jako je ta Barevná planeta, kterou organizovala Poradna pro

integraci, nebo divadelní představení Náš islám, nebo aktualizace a rozšíření didaktické příručky pro učitele včetně zařazení metod výuky mezikulturního dialogu na školách. Takže nevím, v čem je to pomluva. Pokud pan Okamura řekne, že nebyl ambasadorem této události a že v rámci této události se odehrávaly tyto akce, tak si to potom bude muset vyřídit s Ministerstvem vnitra, které vydalo v tom případě potom nepravdivou tiskovou zprávu. To je v podstatě celé. A ve výčtu událostí bohužel, a možná je to zase chyba Ministerstva vnitra, ale ne moje, není uvedena soutěž miss ani jedna, ani druhá. Takže pokud součástí těch akcí byla i miss, tak za to se omlouvám, nevyčetl jsem to tady. Z té tiskové zprávy jsem vyčetl úplně jiné akce, které jsem už tady zmínil. Ta kritika by neměla směřovat na mě. Já jsem skutečně citoval z veřejně dostupných zdrojů. A pokud Ministerstvo vnitra vydá tiskovou zprávu, tak předpokládám, že v ní budou pravdivé informace.

A pokud jde o landsmanšaft, ne že bychom to nečekali. Vyjádřím se k tomu velmi krátce. Já osobně jsem na žádném sjezdu sudetských Němců nebyl. Nicméně zaznělo tady zase opět několik nepřesností. Právě Sudetoněmecký landsmanšaft, který se skládá z x organizací, proto je landsmanšaft, to znamená, že to není jedna entita, tak právě změnil své stanovky. On je změnil tím způsobem, že si nenárokují nárok na domovinu, jak to bylo v té zakládací listině. A taky se vzdal majetkových nároků. A potomci lidí ze Sudet se opakovaně omluvili a omlouvají a sypou si popel na hlavu za to, co provedli někteří jejich předci nejenom tady v Čechách a na Moravě. A právě proto se s nimi bavíme, protože prostě jsou si vědomi zločinů nacismu, které páchali i někteří jejich předkové. Pokud by to neudělali, tak se nimi nebudeme bavit. Ale těch přímých účastníků v podstatě je minimum, se kterými bychom se mohli teoreticky bavit, toto jsou jejich potomci, kteří jsou si plně tohoto vědomi, a proto s nimi vedeme dialog. To je přece snad normální, to je úloha politika

Ale ti lidé jsou z různých politických stran. Landsmanšaft není politická strana, landsmanšaft má členy nejrůznější ve všech politických stranách. To, že je tam radikální křídlo, které tady bylo jmenováno, tak to má opravdu malou váhu, ale je velmi slyšet, a s těmi se KDU-ČSL rozhodně nebaví. A při té změně stanov, kde například se sudetští Němci vzdávají nároků na zabavený majetek, tak bylo potřeba přes 70 % členů, to znamená, že ta změna stanov byla i soudně napadena a vedení Sudetoněmeckého landsmanšaftu toto vyhrálo. To znamená, to není otázka nějaké menšiny uvnitř potomků těch Němců, to je skutečně obrovská, rozhodující část. A my bychom se nikdy s nimi nebavili, kdyby se neomluvili, kdyby zlehčovali nacismus a kdyby nějakým způsobem zlehčovali zločiny, které tady někteří jejich předkové napáchali. Nikdy bychom se s nimi nebavili.

Ale co je zajímavé, a bylo by dobré si ty zprávy z našich ambasad a zastupitelských úřadů číst podrobně, tak je to, že my tady máme politickou stranu, která se jmenuje Alternativa pro Německo, a je to shodou okolností partnerská sesterská strana SPD Tomio Okamura. A tato strana právě nesouhlasí s Benešovými dekrety jako politická strana, a např. její bavorská část požaduje, aby v českém pohraničí byly zavedeny dvojjazyčné nápisy. To nedělá žádná strana, natož tak, aby to byla partnerská strana KDU-ČSL. Toto požaduje partnerská strana SPD, která se jmenuje Alternativa pro Německo. Tak si ty ticy (TIC) takzvané, ty zprávy z těch ambasad, čtete pořádně. A v té vaší evropské partaji si udělejte pořádek. To není opravdu normální, aby německá politická strana požadovala dvojjazyčné česko-německé nebo německo-české nápisy, aby byly povinné v našem pohraničí.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobré poledne, vážení kolegyně, vážení kolegové. Byl jsem požádán o vystřídání. Poprosím o slovo pana místopředsedu Tomia Okamuru. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já zareaguji na poslance KDU-ČSL Ondřeje Benešika, který tady mluvil ve jménu KDU-ČSL. Ano, my si myslíme, že je důležité mluvit o islámu na českých školách, protože je potřeba říci, že islám je neslučitelný se svobodou a demokracií, a myslíme si, že je zcela klíčové říct, že islám je zcela nekompatibilní s naším pojetím svobody a demokracie, a buď tady bude islám, nebo tady bude svoboda a demokracie, jedno, nebo druhé, není nic mezi tím. Takže to, že by se mělo o islámu mluvit na školách, a správně, to si myslíme, že je samozřejmě nutné, naopak dnes k tomu v tomto smyslu nedochází.

Druhou věcí je, že je potřeba si připomenout názory KDU-ČSL na migranty. Všichni víme, jak paní Šojdřová, poslankyně KDU-ČSL, tady tlačila, tlačila natvrdo úplně k přijímání nelegálních migrantů do České republiky ze Sýrie. A my to odmítáme. SPD říká – nulová tolerance jakékoli nelegální migraci, notabene z islámských zemí. A KDU-ČSL to tady natvrdo prosazovalo, všichni to víme, viděla to celá republika. A prosazuje přijímání nelegálních migrantů do České republiky ze Sýrie.

Třetí věc – AFD. Už jsem to tady říkal, ale já vím, že vy nemáte ve zvyku mluvit pravdu nebo rychle zapomináte nebo si sedíte na uších prostřednictvím pana předsedajícího. Já už jsem tady opakoval, že podmínkou SPD – a prosadili jsme to v naší evropské frakci, jejíž členy jsme byli spolu s Matteem Salvinim a italskou Legou, spolu s Národním sdružením Marine Le Penové, mými přáteli, a otevřeně se k tomu hlásím. Já jsem se seznámil s Matteem, když měl ještě cca 5 % v Itálii, ne jako teď, že má přes 30 %, to už se k němu hlásí mnoho lidí, nebo přes 40 %. Takže já se k tomu hrdě hlásím, že mým osobním přítelem, pišeme si esemesky, je Matteo Salvini, vítěz italských voleb do Evropského parlamentu, a Marine Le Penová z Národního sdružení Francie. A taky Geert Wilders, můj kamarád, se kterým si píšu taky normálně esemesky, voláme si, nejslavnější a neznámější evropský bojovník proti islámu. Ano, jsme přátelé, jsem na to hrdý. Já vím, že to nejsou vaši přátelé, mí ano, je to tak.

A AFD. Bylo to podmínkou přijetí – takže doufám, že už si nebudete sedět na uších prostřednictvím pana předsedajícího, pane poslanče Benešiku, jsem to tady říkal ve Sněmovně na mikrofon. Když s AFD jsme jednali o tom, aby se stali členem naší frakce, tak já jsem prosadil, a Radim Fiala byl u toho, bylo to několik jednání s předsedou AFD Jörgem Meuthenem, osobních jednání, aby do teze naší frakce, kterou máme uzavřenu, bylo, že se nebude AFD vracet k otázkám minulosti. Oni to projednali a odsouhlasili jsme si to v rámci frakce. Takže my to máme pojištěno. Dbali jsme na to, to vás můžu ubezpečit. Pardon? (Otázka na pléna mimo mikrofon.) Písemně. Ano, máme to písemně. Dbali jsme na to, protože to byla pro nás právě důležitá podmínka. Takže na druhou stranu jsem celkem rád, že vám to můžu zopakovat. A bylo to projednáno před všemi politickými stranami, které jsou členy naší frakce, je to strana z Belgie, jsou to rakouští Svobodní, těch stran je tam řada. Takže jsme na to dbali. A samozřejmě my bráníme aktivně tomu, aby jakýmkoli způsobem bylo toto naše stanovisko narušováno.

Ale protože vy jste vystoupil – a pokaždé, když vystoupí v nějaké osobní rovině někdo z KDU-ČSL, tak já vždycky tady budu znovu a znovu dokola číst, co s tím

Sudetoněmeckým landsmanšaftem. Takže pojdte na mikrofon a celý den já vám to tady budu opakovat, jo? A je to jenom na vás.

Takže na jaké srazy jezdí KDU-ČSL. Jezdí na srazy Sudetoněmeckého landsmanšaftu, který má nacistické kořeny. Tohoto srazu se účastnili např. předáci KDU-ČSL Pavel Bělobrádek, předseda, ministr kultury Daniel Herman, který o sudetáčích hovořil jako o v uvozovkách milých krajanech. Ano, účastnil se i poslanec TOP 09 Daniel Korte a další.

A teď si tedy popíšeme, co je to ten Sudetoněmecký landsmanšaft, kterého se účastní pravidelně představitelé KDU-ČSL, aby to znovu a znovu veřejnost slyšela, znovu a znovu dokola, budu to tady opakovat klidně každý den, je to jenom na vás, jaká bude ta četnost.

Sudetoněmecký landsmanšaft je organizací, kterou založili nacisté, fašisté a němečtí šovinisté. V roce 1949 byl vyhlášen jeden ze základních a dodnes platných dokumentů Sudetoněmeckého landsmanšaftu, tzv. Eichstättská adventní deklarace, kde se mj. objevují tyto požadavky – cituji: Naším nezadatelným požadavkem je návrat vlasti v jazykových hranicích z roku 1937. Jde o nastolení udržitelného poměru mezi Německem a jeho západoslovanskými sousedy. Předpokladem pro to by také byla připravenost Čechů a Poláků vrátit vyhnáným Němcům jejich vlast. – To je to, co chtějí nastolit, ten udržitelný poměr. – Všechny tyto úkoly mohou být řešeny pouze v rámci federalistického uspořádání Evropy. – Už chápu, proč vy bojujete za Evropskou unii a proč jste pro Brusel.

Tuto deklaraci, která je jedním ze základních dokumentů Sudetoněmeckého landsmanšaftu, to je ta organizace, na jejíž srazy jezdí vysocí představitelé KDU-ČSL, tak tuto deklaraci podepsali: Becher, někdejší přívrženeц Kameradschaftsbundu, člen NSDAP, Walter Brand, člen henleinovského hnutí, Brehm, SS Sturmbannführer, nositel zlatého stranického odznaku NSDAP, Höning, člen NSDAP, nacistický novinář, Götz, bývalý spolupracovník nacistické tajné služby, člen NSDAP... A na tyto akce a organizace, které jsou spojeny s těmito lidmi, vy jezdíte, poslanci a ministři, předseda KDU-ČSL. Ale budu pokračovat. Dále je to Lemberg, nacista a v roce 1938 člen Sudetoněmeckého freikorpsu, Turnwald, člen NSDAP, spolupracovník SD, Franzel, původně sociální demokrat, za okupace policejní důstojník jednotky podílející se na popravách českých vlastenců v Kobylicích. To je otřesný, na jaký akce vy jste schopni jezdit, KDU-ČSL. To je otřesný úplně. Otřesný!

Zawadil, vysoký funkcionář NSDAP a spolupracovník nacistické tajné služby. Schreiber, bývalý nacista. Preissler, bývalý nacista. Schuetz, člen SdP. Jaksch, sociální demokrat. Reitzner, sociální demokrat. Sladek, duchovní. A součástí jejich, v uvozovkách, milých krajanů, jak vy říkáte v KDU-ČSL, je i organizace Witikobund, která je personálně jasně propojena se Sudetoněmeckým landsmanšaftem. Cituji ze zprávy českého Ministerstva vnitř z roku 2004. Cituji: Pozornost si rovněž zaslouží organizace sudetoněmeckých nacistů Witikobund, který v prostředí landsmanšaftu šíří protičeské názory. Programem organizace je odčinění údajných válečných zločinů spáchaných spojenci na německém národě a dále odstranění lži o německých zločinech včetně takzvané holocaustové kultury jakožto projevu neněmeckého myšlení. Konec citátu. No to je přece šílené, na jaké akce vy jezdíte, KDU-ČSL.

Celostátně se Sudetoněmecký landsmanšaft ustavil 25. ledna 1950 na setkání v Detmoldu, kde bylo přijato druhé základní prohlášení Sudetoněmeckého landsmanšaftu,

keré opět požadovalo právní nárok na vlast a znovuzískání vlasti. Mezi sedmnácti signatáři se to bývalými funkcionáři NSDAP jenom opět hemžilo. Lodgman, Tins, Staffen, Wollner, Leibl, Schmidt, Schneider, Benatzky, Diewock a další. A podle hnutí SPD by oficiální představitelé našeho státu na taková setkání v uvozovkách milých krajanů prostě jezdit neměli, protože jsou to v uvozovkách milí krajané s nacistickou minulostí. A vy, lidovci, tam jezdíte pravidelně. A znovu připomenu, to si myslím, že je takové jedno z nejsrozumitelnějších jmen, a je to právě ten Franzel, je to policejní důstojník, který za okupace byl členem jednotky podílející se na popravách českých vlastenců v Kobylicích. A na takovéto akce, akce takovéto organizace, Sudetoněmeckého landsmanšaftu, která je spojena s takovými lidmi, členové KDU-ČSL opakovaně jezdí. To je šílené! Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan předseda Jurečka bude s přednostním právem reagovat. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Je pozoruhodné, když tady pan předseda Tomio Okamura se vyjádří k tomu, jaké přátele má. Zároveň je potřeba také dodat, že tito přátelé například prosazují povinné kvóty nebo také chtějí prosazovat to, aby čeští zaměstnanci a pracovníci, kteří působí v zahraničí, v těchto zemích pracovat nemohli. To je taky potřeba připomenout, že když se řekne A, tak i poznamenat B.

Já teď tu debatu chci vrátit k těm podstatným věcem, proč tato schůze byla svolána. Tak jak jsem mohl vnímat vystoupení paní vicepremiérky a ministryně financí Schillerové, chápu to tedy, paní ministryně, tak, že vnímáte tíživou situaci těch lidí, že vážně uvažujete o zvýšení kompenzačního bonusu, rozšíření těch podmínek a parametrů, aby opravdu ta pomoc byla smysluplná, efektivní, a že tedy nám pomůžete třeba upravit, dopracovat ten zákon o odškodňování tak, abychom ho třeba mohli během čtrnácti dnů dopracovat a třeba za další tři čtyři týdny svolat tady mimořádnou schůzi, aby ten zákon už mohl pokračovat po prvním čtení dále do výborů, abychom prostě tu debatu posunuli dál. Protože vy jste říkala, že tady tuto věc, spolupráci nabízíte, že chcete ten dobrý výsledek.

Pokud by aspoň tohle byl závěr toho dnešního setkání, schůze, u které asi nebude schválen program, tak bych to bral jako dobrý příslib této vlády ne pro nás, pro opozici, ale pro ty lidi, kteří tu pomoc potřebují. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já se tedy rozhlédnu po sále, zdali je ještě někdo, kdo chce vystoupit, kdo chce vystoupit v rozpravě... pardon, jsou to jenom přednostní práva k programu, k navrhovanému programu schůze. A nikoho nevidím, takže nyní tedy přistoupíme ke stanovení pořadu 81. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Ano, mám tady žádost o přestávku. Žádost o přestávku dvacet minut před hlasováním vyjádřilo ODS, takže já tedy vyhlásím pauzu, jenom ještě dočtu, že připomínám, že podle § 53 odstavec 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu. Rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad.

A nyní tedy vyhláším pauzu dvacet minut na žádost klubu ODS, takže se tady sejdeme. A teď já jsem slyšel, že snad je nějaká dohoda klubů, že se bude kontinuálně

pokračovat? Takže já se zeptám do sálu, zdali všichni jsou srozuměni. Takže tím pádem vyhláším pauzu plus dvacet, to znamená je to do 13.05 hodin a bez pauzy tedy pokračujeme. Takže 13.05 hodin budeme pokračovat. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 12.45 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 13.05 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké odpoledne. Skončila pauza 20 minut na žádost klubu ODS před hlasováním. Takže já svolám kolegy do jednacího sálu. Odhlásím vás, aniž slyším ťukání. Přihlaste se prosím všichni svými hlasovacími kartami. (Chvilé čekání.) Tak jsme posečkali, protože teď bude opravdu to hlasování velmi rychlé už, takže doufám, že všichni, co se chtěli účastnit, je nás 82, už tady v sále jsou.

Takže nyní budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 81. schůze Poslanecké, jak byl písemně předložen.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 2 přihlášeno 92 poslanců, pro 30, proti nikdo. Pořad schůze nebyl schválen.

A připomínám, že se zde sejdeme... Já tímto tedy končím pořad 81. schůze a připomínám, že se zde sejdeme zítra, tj. v pátek 29. 1., v 9 hodin, kdy bude pokračovat přerušená 79. schůze Poslanecké sněmovny. Přeji hezký den.

(Schůze skončila ve 13.07 hodin.)